சுஜாதா

கணேஷ் & வசந்த்

COMICS PDF TIMES
HSC

1

பங்களூர் – சென்னை சாலையில் 144வது கிலோமீட்டரில் இரவு 12.30–க்கு அந்த விபத்து நிகழ்ந்தது. எழுபது கிலோ மீட்டர் வேகத்தில் சென்று கொண்டிருந்த பஸ்ஸின் காபினில் திருமால் முருகன் இயேசுநாதர் இன்ன பிற தெய்வங்களின் படத்துக்கருகில் அகர்பத்தியும் மல்லிகையும் மணக்க உள்ளே வீடியோவில் தமிழ்க் கதாநாயகன் ''எப்டி எப்டி?'' என்று கேட்டதற்கு பதில் சொல்ல இயலாதவாறு பெரும்பாலும் பிரயாணிகள் உறங்கிக் கொண்டிருக்க டிரைவர் ஒரு வளைவில் வேகத்தைக் குறைக்காத போது எதிர்த் திசையில் மோட்டார் சைக்கிள் என்று அவர் நம்பிக் கொண்டிருந்தது ஒற்றைக் கண் லாரியாகச் சட்டென்று பரிணமிக்க அதைத் தவிர்க்க இடதுபுறம் அதிகமாகத் திருப்பிய போது மாட்டுவண்டியைத்தாமதமாகக்கவனித்து ஒரே சரேல் திருப்பம் செய்தும் லாரியின் பின்புறத்தில் நீட்டிக்கொண்டிருந்த டார் ஸ்டீல் கம்பிகள் பஸ்ஸின் வலது புறத்தை இரும்பு விரல்களால் வருடி,

வேகத்தால், இரக்கமில்லாத பௌதிக விதிகளால் பஸ் நிலை குலைந்து மரத்தை நோக்கி விரைவினும் விரைவாகச் சென்று மரத்தில் பட்டு சரளையில் மனம் மாறி, இரண்டு டயர்கள் தூக்கிக் கொண்டு சாலையில் உலோகம் தீற்றியதில் மத்தாப்புத் தெரித்துக் கவிழ்ந்து உருண்டு...

பஸ்ஸின் விளக்குகள் அணைந்து போவதற்கு முன் வீடியோ ''எப்டி எப்டி?'' என்றது. விபத்தில் பதினைந்துபேர் இறந்துபோனதாகச் செய்தி வந்தது.

2

கணேஷ் கோர்ட்டுக்குப் போகும் அவசரத்தில் இருந்தான். வஸந்த் ஒன்பது மணிக்குக் கேஸ் காகிதங்களுடன் வர வேண்டியவன். பத்து இருபது.

இன்றைக்கு இந்தத் தறுதலைப் பயலைக் கடிந்து கொண்டே ஆக வேண்டும். அநியாயம். சாக்குச் சொல்வதில் உத்தமன். வஸந்த் இன்றைக்கு எதையும் கவனிக்கப் போவதில்லை. திட்டு! டோஸ்! கதவுப் பொத்தான் அழுத்தப்பட கணேஷ் முகத்தைக் கடுமையாக்கிக் கொண்டு கைக்கடிகாரத்தைக் காட்டிக் கொண்டே திறந்து ''ஏண்டா எத்தனை மணிக்கு வரச் சொன்னேன்?'' என்றான்.

''பார்டன் மி'' என்றாள் அந்தப் பெண்.

''ஓ ஸாரி ஸாரி! வஸந்த், என் ஜூனியர்னு நினைச்சேன். வாங்க, உள்ள வாங்க.''

''நீங்கதானே மிஸ்டர் கணேஷ்?''

''ஆமாம்'' பொறுமையில்லாத கணேஷ் ''இந்தப் பயலை ஒன்பது மணிக்கு வரச் சொன்னேன். மணி எத்தனை ஆகிறது பாருங்க.'' என்று சமாளித்தார்.

''உக்காருங்க'' என்றான் நாற்காலியைச் சுத்தம் பண்ணிவிட்டு. அந்தப் பெண்ணுக்கு வயது இருபத்தி எத்தனை என்று வஸந்த் சொல்லிவிடுவான். கணேஷ் அதில் அவ்வளவு சமர்த்தனில்லை. அவள் முகம் வாடியிருந்ததை உடனே கவனிக்க முடிந்தது. சமீபத்தில் ஒரு தீவிரமான சோகம் அவளை ஆட்கொண்டிருக்க வேண்டும். தலைவாரப்படாமல் புடவை கசங்கி, கண்கள் அழுததில் உப்பியிருந்ததைப் போல,

''யூ ஸீம் டு பி இன் ட்ரபிள். சமீபத்தில ஏதாவது துக்கமா?''

கேட்டது தப்பாகப் போயிற்று. அவள் படக்கென்று அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். கைப்பையிலிருந்து சின்னதாகக் கைக்குட்டை எடுத்து மூக்கைப் பழமாகத் தேய்த்துத்

மர்ம நாவல்

சுஜாதா

தேய்த்து அழுதாள். கணேஷுக்குத் தர்ம சங்கடமாக இருந்தது. ''ஸாரி, ஸாரி என்ன ஆச்சு சொன்னீங்கன்னு...''

''எங்க அண்ணன் இறந்து போயிட்டான்.''

''ஓ, ஐ'ம் எக்ஸ்ட்ரீம்லி ஸாரி'' வேறு என்ன சொல்வது? யாரோ ஒரு பெண் யாரோ ஒரு அண்ணன். மனம் முழுவதும் இன்றைக்கு டெம்பரரி இன்ஜங்ஷன் வியாபித்துக் கொண்டிருந்தது. இந்தப் பயல் வஸந்தைக் காணாத போது, கோர்ட்டுக்கு விஷமமாக நேரம் ஏறிக் கொண்டிருந்தபோது ஆபீஸ் அறையில் நுழைந்த உடன் திடுதிப் பென்று அழும் பெண்ணிடம் வேறு என்ன சொல்ல முடியும்? வஸந்த் மார்போடு சட்டப் புத்தகங்களை அணைத்துக்கொண்டு, ''ஒதுங்கு, ஒதுங்கு'' என்று உள்ளே வந்தான். அந்தப் பெண் சுதாரித்துக் கொள்ளட்டும் என்று ''வா, வஸந்த் ஏன் சீக்கிரம் வந்துட்ட'' என்றான்.

''அ பாஸ்! என்ன ஆச்சு, வரவழியில பஸ்ஸை நிறுத்திட்டாங்களா?...''

''த பார் பொய்யெல்லாம் கோர்ட்டில போய்ச் சொல்லிக்கலாம். கேஸ் பாத்தியா? நான் இன்னும் ஒரு அட்சரம் பார்க்கலே.''

''பாத்தேன் லட்டு மாதிரி இருக்கு ப்ரொவிஷன்! ஆர்டர் 39 ரூல் 1, ஸ்டேட்டஸ் கோ வாங்கிடலாம். இஃப் எனி, ப்ராப்பர்ட்டி இன் டிஸ்ப்யூட் இன் எ ஸூட் ஈஸ் இன் டேஞ்சர் ஆஃப் பீயிங் வேஸ்ட்ட்.... ஹாய்! இது யாரு?''

வஸந்த் அப்போதுதான் அந்தப் பெண்ணைக் கவனித்தான். ''இது வந்து... உங்க பேர் என்ன சொன்னீங்க...''

''பிரசன்னா'' என்றாள்.

''ஏன் அழறீங்க?''

''ஷி லாஸ்ட் ஹர் பிரதர்.''

''அடடா அதுக்கெல்லாம் அழுவாங்களா? போறவன் போயிட்டான்! நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லையென்னும் பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு. வாங்க, வாங்க கண்ணைத் துடைச்சுக்குங்க. கம், கம், ஒரு ஜோக் சொல்லட்டுமா?''

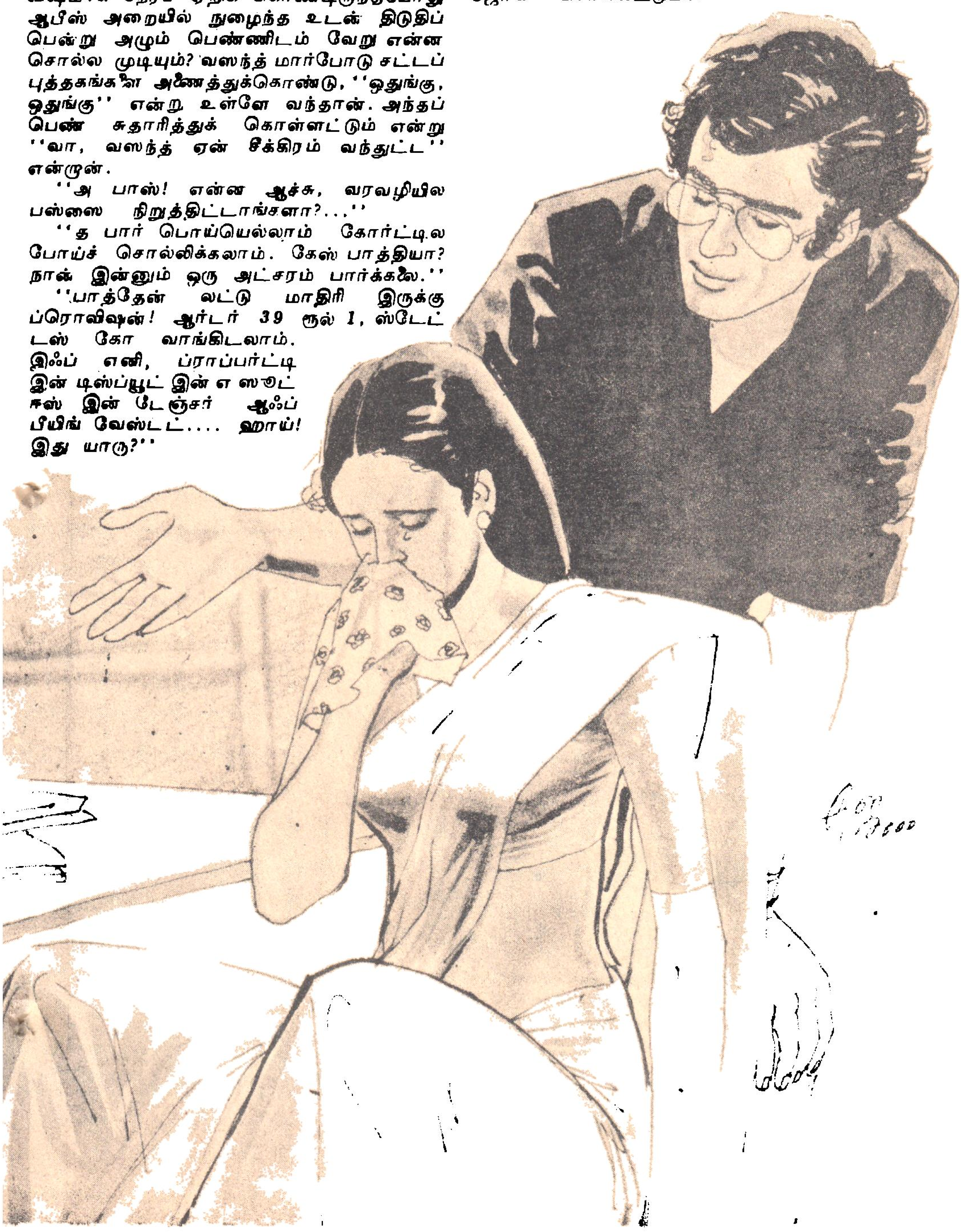

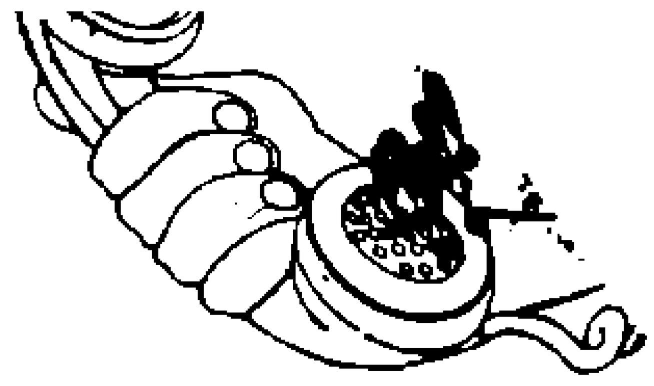

அவள் இப்போது சமாளித்து ''ஸாரி'' என்றாள்.

கணேஷ் கேஸ் காகிதங்களை வாங்கிக் கொண்டு ''பதினொண்ணுக்கு கோர்ட் போகணும். அதுக்குள்ளே படிச்சுடறேன். இவங்களை என்னன்னு விசாரி.'' என்றான்.

வஸந்த் அவளெதிரே உட்கார்ந்து ''ச்.ச்.ச்... கிரிக்கெட் பால் மாதிரி கன்னமெல்லாம் சிவந்து — என்ன ஆச்சு? அண்ணா போறாப் போறான். இப்ப பாஸ் இல்லையா? அவரை அண்ணன்னு நினைச்சுக்குங்க. என் பேரு வஸந்த் ஒங்களை எங்கேயோ பார்த்த ஞாபகமா...'' என்று இழுத்தான்.

கணேஷ் ஃபைலிலிருந்து நிமிர்ந்து, ''வஸந்த்! நாட் ஸோ ஸூன்'' என்றான்.

''என்ன விஷயம் சொல்லுங்க.''

''பத்து நாளைக்கு முன்னால பங்களூர் ரோடில ஒரு ஆக்ஸிடெண்ட் நடந்தது.''

''ஆக்ஸிடெண்ட் தினம் தான் நடக்குது. விஷயம் என்ன சொல்லுங்க.?''

''எங்க அண்ணன் அந்த விபத்தில செத்துப் போயிட்டான்.''

''இன்ஷூரன்ஸ் காரங்க பணம் தரமாட்டேங்கறாங்களா?''

''இல்லை மிஸ்டர் வஸந்த்.. நான் வந்தது மற்றொரு விஷயத்துக்காக.''

''சொல்லுங்க, ஷூட்.''

''மிஸ்டர் வஸந்த் உங்களுக்கு விதியில நம்பிக்கை உண்டா?''

''விதி?''

''ஆமாம்.''

''ஃபேட்? டெஸ்ட்டினி, ஊழ்?''

''ஆமாம்.''

''ஊழின் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்.''

கணேஷ் ''அய்யோ!'' என்று தலையில் அடித்துக் கொண்டான். ''வஸந்த்! ரெண்டு நாளாத் திருக்குறளை வெச்சுக்கிட்டு உசிரை வாங்கறே.''

''பின்னே என்ன பாஸ் திடுதிப்புன்னு 'விதியில் நம்பிக்கை இருக்கா'ன்னு லேன் மாறினா? நீங்களே சொல்லுங்க எதுக்காக இப்ப திடுதிப்புன்னு ஊழ்?''

''எங்க அண்ணன் செத்தது விதியால தான்னு அப்பா சொல்றாங்க. எனக்கு அதில் நம்பிக்கையில்லை.''

''பஸ்ஸில விபத்தில செத்துப் போனா வழக்கமா விதின்னுதான் சொல்வாங்க. அதான் மரபு.''

''அன்னைக்கு அவன் பங்களூருக்கு எதுக்கு போகணும்னே எனக்குப் புரியலீங்க?''

''எனக்கும் புரியலை. பத்து நிமிஷத்துக்குள் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிடுங்க. முக்கியமா நாங்க, அதாவது கணேஷ் வஸந்த்துன்னு இரண்டு வக்கீலுங்க எங்க வராங்க? அதையும் சொல்லிட்டீங்கன்னா உபகாரமாக இருக்கும். இது வரைக்கும் கேஸ் ஏதும் இருக்கிறதா எனக்கு கண்ணுக்குத் தென்படலை. பொதுவா விதின்னுதான்.''

''எங்கப்பா பேரு பாலசந்திரன். மெட்ராஸ் பாக்கர்ஸ் ப்ரொப்ரைட்டர். அந்த விபத்து நடந்த அன்னிக்கு ராத்திரி எங்க அண்ணன் துணிகளுக்கெல்லாம் சோப்புப் போட்டான். சாப்பிட்டான். நானும் அவனும் உக்காந்துக்கிட்டு டி.வி. பாத்துக்கிட்டு இருந்தோம். ஒடிஸ்ஸி நடனம்...''

''இவ்வளவு விவரம் வேண்டாங்க. மைல்டா வெச்சுக்கிட்டாப் போதும்.''

''இல்லை வஸந்த். இதெல்லாம் எதுக்கு சொல்ல வரேன்னா பங்களூருக்கு அரை மணியில கிளம்பிச் செல்லப் போகிறவன் செய்யற காரியங்களா இது? டி.வி. பாத்துக்கிட்டே. அந்த டான்ஸைக் கேலி பண்ணிக்கிட்டே இருக்கோமா, போன் வரது- அதை எடுத்துக் கேட்டான், சரி வரேன்னு ரெண்டு வார்த்தைதான் சொன்னான். எங்கிட்ட வந்தான். ''பிரசன்னா...''

''பங்களூர் வரைக்கும் அர்ஜெண்டாக் காரியம் இருக்கு. ஒரு நடை போயிட்டு வந்துடறேன்னு சொல்லிட்டுப் போயிட்டு ஆக்ஸிடெண்ட்! ஐ காட்ச் தி பாயிண்ட்! இது விதி கேஸ்தான்.''

அந்தப் பெண் வஸந்த் முடிப்பதற்குக் காத்திருந்துவிட்டு நிதானமாக ''மிஸ்டர் வஸந்த்! அவன் அப்படி ஒண்ணுமே சொல்லலை. 'வெளிய போயிட்டுப் பதினைஞ்சு நிமிஷத்தில வரேன், பால் சுடப்பண்ணி

COMICS PDF TIMES

அடுத்த வாரம்:

கேட்பாரற்ற கார்ப்பரேஷன்

அலசல்

வெச்சிருன்னான். செருப்பை மாட்டிக்கிட்டான். கிளம்பினான். அவ்வளவுதான்!''

வஸந்த் சற்று யோசித்தான். ''ஓ அப்படியா பங்களூர்ல யாரு இருக்காங்க.''

''இன்னொரு ஆச்சரியம் பாருங்க. பங்களூர்ல எங்களுக்குத் தெரிஞ்சவங்களோ உறவுக்காரங்களோ யாரும் இல்லே.''

''சொல்லுங்க'' என்றான் வஸந்த் டெலிபோன் டைரக்டரியைப் புரட்டிக்கொண்டே.

''பொட்டி, துணி ஏதாவது எடுத்துக்கிட்டானோ? இல்லே! போன் வந்தது. செருப்பை மாட்டிக்கிட்டான். இதோ வரேன்னு...''

''சொல்லிட்டீங்க பாலு சுடப்பண்ணி எட்ஸெட்ரா...''

''ராத்திரி முழுக்க எங்க போனான், எங்க போனான்னு மண்டையை உடைச்சிக்கிட்டு இருக்கோம். அப்பா தூங்கவே இல்லே. காலேல டெலிபோன் வருது. அந்த பஸ் கம்பெனி என்னவோ ட்ராவல்ஸ்! அவங்க கிட்டருந்து தாமோதரன்னு ஒருத்தர் உங்க வீட்டில இருந்தாரா...?''

'' 'இருந்தாராவது'ன்னு திகைச்சுப் போயி...''

''புரியுது.''

''அலறி அடிச்சுக்கிட்டு அங்க காரை எடுத்துக்கிட்டுப் போறோம்! வஸந்த்! வாழ்நாளில மறக்க முடியாத காட்சி! சின்ன லோக்கல் பண்டோ, என்னவோ ஆஸ்பத்திரி அதில வராந்தாவில பதினஞ்சுபாடி! அதில அண்ணு! அதே சட்டை, அதே பாண்ட்டு! மண்டையில புறப்பட்டு ஒரே ஒரு ரத்தக்கோடு முகத்தில....''

''ஓ நோ!''

''எங்களுக்கு எப்படியிருக்கும் சொல்லுங்க.''

''ச், ச், ச்ச். வெரி அன்ஃபார்ச்சுனேட். ஆனா ஒரு சந்தேகம்...''

''உங்க கிட்டே எதுக்கு வந்தேன்னு கேக்கறீங்க!''

''க்ளெவர்! நாங்க ரெண்டு பேரும் வக்கீல்.

''பஸ் கம்பெனி மேல கேஸ் போடணும்னா போடலாம்.

''உங்க அண்ணா சம்பாதிச்சுக்கிட்டு குடும்பத்தைக் காப்பாத்திட்டு இருந்தாரா?''

''எங்களுக்கு கடவுள் புண்ணியத்தில் சொத்தெல்லாம் இருக்குது. கேஸ் ஏதும் போட வேண்டாம்.''

''பின்ன?'' என்றான் மலைப்புடன்.

''அவன் எதுக்காக பங்களூர் போனான்? அவனைக் கூப்பிட்டது யாரு? அந்த போன் கால் என்ன?''

''கண்டுபிடிக்கணுமா?''

''ஏன்? பங்களூர்ல என்ன? அங்க யாரையும் தெரியாது! எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாத நகரத்துக்குத் திடீர்ன்னு பஸ் பிடித்துப் போகக் காரணம் என்ன? விதி அவனைக் கூப்பிட்டதா? எந்த விதி? என்ன விதி? இதை நான் தெரிஞ்சுக்க விரும்பறேன். இதுக்கு என்ன செலவானாலும் சரி.''

''இதைத் தெரிஞ்சுக்கறதால உங்களுக்கு''

''ஏதும் லாபமில்லே. ஒப்புத்துக்கறேன்! இருந்தாலும் அவன் போனதுக்கப்புறம் சின்னச் சின்ன விஷயங்களுக்கெல்லாம்

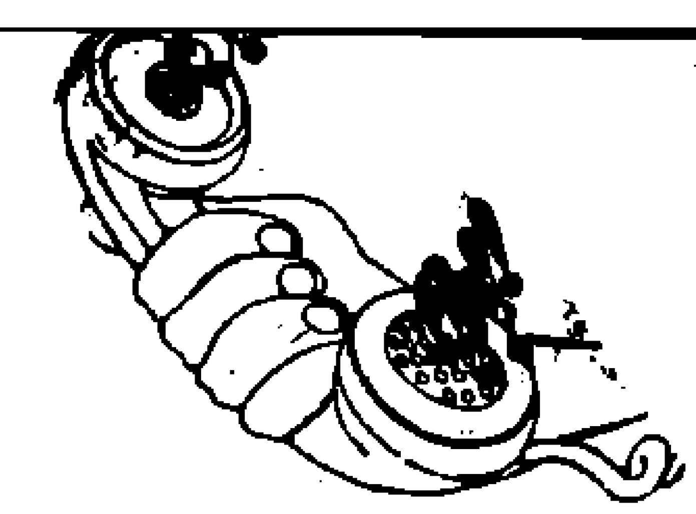

பயந்து சாகறேன்! வீட்டிலேருந்து வெளியே கிளம்பறதுக்கு லேட்டாச்சுன்னா எனக்கு ஏதோ விபத்து நிகழப் போகிறது அதனாலதான் விதி இப்படி லேட் பண்றது. சாலேயில் இடதுபக்கமாக நடந்தால் என் விதி அந்த பஸ் டயர் பங்க்ச்சர் ஆகி என் மேலே வந்து மோதப் போறது! வலது பக்கம் போகலாம்.. வலது பக்கத்தில் எலக்ட்ரிக் ஒயர் விழுந்தா? இயல்பா நடக்கிற எதிலயும் நம்பிக்கை போய் எல்லாத்திலயும் பயம் வந்துடறது. ஸ்விட்சைப் போடறப்ப மாடிப்படி இறங்கறப்ப விதி! மரணம் நம்மைச் சுத்தி எங்கப் பாத்தாலும் இருக்குது. சந்தர்ப்பங்களை வெச்சுக்கிட்டு, காத்துக்கிட்டு! இப்ப கூட உங்களைப் பார்த்ததும் ஒரு மாதிரி பயம் வந்துது... இந்த ஆள்...''

''ஓ மை காட்! நான் ரொம்ப சாதுங்க! ஒரு பூச்சியை உபத்திரவம் பண்ண மாட்டேன்.''

''இல்லேங்க. என்னுடைய மென்டல் அகனி அவஸ்தையை உங்களுக்குச் சொல்ல...''

''அவஸ்தைப் படறீங்க தெரியுது. அதாவது நாங்க வந்து உங்க அண்ணன் எதுக்காக புங்களூர் போகத் தீர்மானிச்சார்ன்னு கண்டுபிடிக்கணும்?''

''நீங்க என்ன நினைக்கறீங்க? அவனுடைய விதி அவனைச் செலுத்தியதா?''

''இப்ப ஒண்ணும் சொல்றத்துக்கில்லேங்க. என்னைப் பொறுத்தவரையிலே விதியை 'அப்பப்ப' சந்திச்சு 'ஹலோ'ன்னிருக்கேன். அந்தளே பழக்கம் இல்லே. அதுபாட்டுக்கு அந்தப் பக்கம் நான் இந்தப்பக்கம் சைடு வாங்கிடுவேன். உங்க கேஸ் இண்ட்ரஸ்டிங்காத்தான் இருக்குது. எதுக்கும் கணேஷ் கிட்டப் பேசிட்டு உங்களுக்குப் போன்

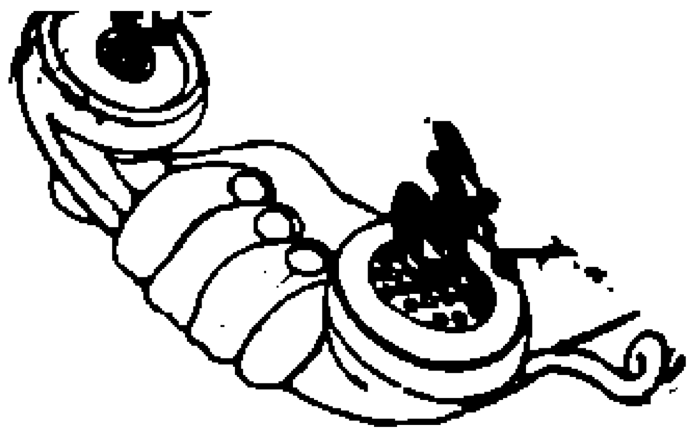

பண்றேன். ஸெவன் ஃபோர் டபிள் த்ரீ ஸெவன்தானே?''

அவள் சற்று ஆச்சரியப்பட்டு ''எப்படிங்க தெரியும்'' என்றாள்.

''உங்க விதி! ஊழ் உங்க நம்பர் 74337—ன்னு இறைவனே படைச்சிருக்கானே.''

''விளையாடாதீங்க. பயமா இருக்குது.''

''பயப்படாதீங்க. நீங்க பேசிக்கிட்டு இருக்கிறப்ப டைரக்டரியில உங்கப்பாப் பேரைப் பார்த்தேன். எதுக்கும் உங்க அண்ணன் பேரு மற்ற விவரங்கள் எல்லாம் குறிச்சுக் கொடுங்க. ஒரு வாரத்துக்குள்ள தகவல் சொல்றேன். ஆனா?''

''ஆனா?''

''என்ன தகவல் கிடைச்சாலும் பரவாயில்லையா?''

''பரவாயில்லைங்க.''

''சில சமயம் உண்மைகளைத் தேடறது அவ்வளவு நல்லதில்லை. உண்மை உறங்கினா பல பேருக்கு சௌஸ்தம். அதுக்குப் பதிலா ஒரு ஜெர்மன் படம் பார்க்கலாம். ஃபாஸ்பைண்டர்னு ஃபிலிம் சொஸைட்டியில பாஸ் இருக்குது...''

''தாங்க்ஸ் ஐ'ம் நாட் இன் எ மூட். இதுக்கு எத்தனை செலவானாலும் சரி...''

''எங்க கிட்ட வந்துட்டீங்கல்ல. ஒழிச்சுக் கட்டிடறோம் கவலைப்படாதீங்க.''

''தாங்க்ஸ்.'' ஒரு காகிதத்தில் விவரங்களைக் குறிக்கும் போது வஸந்த் அவளை கவனித்தான். தலைமயிரைச் சரி பண்ணிக் கொண்டு மடிமேல் நோட்டுப் புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு அழகான கையெழுத்தில் எழுதிக் கொண்டிருந்தவளை,

''கையெழுத்தைப் பார்த்தா அதிகம் செலவாளின்னு தெரியுது'' என்றான் வஸந்த்.

''அப்படியா?'' என்று நிமிர்ந்து அவனிடம் காகிதத்தைக் கொடுத்து ''எப்ப போன் பண்ணட்டும்?'' என்றாள்.

''நானே போன் பண்றேன்'' என்றான். ''ஸாரி! கீழே விழுந்திருச்சு'' என்றான்.

அவள் பேனாவை எடுத்துக் கொடுத்து விட்டு ''குட்பை'' என்று சென்றாள்.

''எதுக்கு பாஸ் சிரிக்கறீங்க.''

''நீயும் ட்ரை பண்ணிப் பார்த்தேடா, கையெழுத்து நல்லாருக்கேன்னே, பேனாவைக் கீழே போட்டே!''

''ம்! பேரலை! ரொம்ப துக்கம் போலிருக்கு. துக்கம், வெக்கம் அறியாதும்பாங்க. இந்தப் பொண்ணு மேல்புடவையை இழுத்துக் கட்டிக்கிட்டுன்னு பேனாவைப் பொறுக்குது!''

''ஏண்டா இப்படி அலையறே!''

''இந்தப் பொண்ணு, துக்கம் எல்லாம் மறைஞ்ச பிற்பாடு கொஞ்சம் அழகாகவே இருக்கும்னு தோணிச்சு. கேஸைக் கேட்டிங்களா?''

''ஏதோ கொஞ்சம் கொஞ்சம். என்னவாம்?''

''விதி உண்டா, இல்லையா அதான் கொஸ்சின்! இந்தப் பொண்ணோட அண்ணன் டீ.வி. பார்த்துக்கிட்டு இருந்தானாம். பொடி நடையா ஒரு தம் அடிச்சுட்டு வரேன்னு கிளம்பிப் போனான். அப்புறம் ஆளு 'காணோம்'. மறுநாள் பார்த்தா பேப்பர்ல பேரு! பங்களூர் பஸ்ஸில ஆக்ஸிடெண்ட்டில அய்யா லிஸ்ட்டில இருக்கார்! ஏன்ங்குது பொண்ணு!''

''பங்களூர்ல யாராம்?''

''யாரும் கிடையாதாம்! துணி மணி, பொட்டி, படுக்கை கிடையாது. ஒரு போன் கால்! புறப்படு! அப்புறம் காலை பஸ் கம்பெனியிலிருந்து போன் கால்! எப்படி இருக்கு!''

''இண்டரஸ்டிங்!''

''ஏம் போனான்? விதியா! பாஸ் உங்களுக்கு விதியின் பேரில நம்பிக்கை உண்டா?''

''உண்டு.''

''இஸ் இட்.''

''நான் சொல்றது விஞ்ஞானத்தின் விதி! மொத்தம் நாலே நாலு விதிகள்தான் பிரபஞ்சத்தில் உண்டு. க்ராவிடேஷன், ரேடியேஷன் வீக் அண்ட் ஸ்ட்ராங் நியூக்ளியர் ஃபோர்ஸஸ்.''

கவிஞருக்குக் கைநிறையக் காசு!

அண்மையில் கவிஞர், சிறுகதைஎழுத்தாளர், நாடகாசிரியர், நல்லமனிதர் மஹி அவர்களின் மணிவிழா ஆரவாரமில்லாமல் நடைபெற்றது.

அந்தக் காலத்தில் பத்திரிகைகளுக்குக் கதை எழுதத் தொடங்கிய போது மஹியின் பாட்டி சொல்வாராம். ''கதை எழுதினால் கைநிறையக் காசு வராதுடா... வேறே ஏதாவது செய்யேன்...''

ஆனால் மஹியின் முதல் கதைக்கே கைநிறையக் காசு வந்தது! கதையை வெளியிட்ட 'தினசரி மடல்' என்னும் பத்திரிகை, சன்மானத் தொகையை உள்ளூர் ஏஜெண்டிடம் பெற்றுக் கொள்ளச் சொல்லி கடிதம் எழுதியது. பெட்டிக் கடைக்காரர் தான் பத்திரிகை ஏஜெண்ட். பத்து ரூபாய் சன்மானத் தொகை அவ்வளவையும் காலணாக் காசுகளாகவே அள்ளித் தந்தாராம் அவர். அப்படியே 'பணத்தை மூட்டையாய்க் கட்டிக் கொண்டு போய்' பாட்டியிடம் கொடுத்தாராம் மஹி.

—சுப்ர.பாலன்.

''சரித்தான் .கேள்வி பதில்லாம் நிறையப் படிக்கறீங்க போல...''

''இல்லே! காரி ஜூக்காவ்.''

''அது என்ன காவேரோ''. நான் படிக்கிறது என்னவோ 'டூ வர்ஜின்ஸ்'. இப்ப நாம ரெண்டு பேருமே இரண்டு வர்ஜின்ஸ்தான் இல்லேயா?''

''நீயா வர்ஜின்? ஏண்டா டேய் நீபார்க்காத கேஸாடா! இப்ப நீ பெங்களூர்ல பஸ்ல திடுதிப்புன்னு புறப்பட்டுப்போனேனு நான் கேள்வியே கேக்க மாட்டேன். ஊருக்கு ஊர் கேர்ள் ஃப்ரண்ட். அவ பேரு என்ன இரான்காரன் கேஸ்ல வந்தாளே?''

''அதை விடுங்க பாஸ். கல்யாணம் ஆயி கர்ப்பமாயி பும்சவனம் கூட ஆயிருச்சு. இப்ப இந்த கேஸை எடுக்கலாங்கறீங்களா? ஒரு மூணு மணி நேரம் முக்கினு விஷயம் வெளிய வந்துரும்!''

''இப்ப இல்லே! இப்ப இன்ஜங்ஷன். ப்ரைமாஃபேஸி கேஸ் இருக்கு. நம்ப பார்ட்டிக்கு சக்ஸஸ் ஆறதுக்கு சான்ஸ் இருக்கு. போட்டுட வேண்டியதுதான் மூணு நாளைக்குப் பேசப்படாது...!''

3

''மிஸ்டர் கணேஷ். எதுக்காக இந்த இன்ஜங்ஷன்.?''

''யுவர் ஆனர் கேஸ் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது ப்ராபர்ட்டியை விக்கறதுக்கு முயற்சி பண்றாங்கன்னு என் கட்சிக்காரர் பயப்படறதால...''

''பட் தட்ஸ் என் அஃபென்ஸ். அதுக்கு ஆதாரம் இருக்கா?''

''ப்ரிஸைஸ்லி யுவர் ஆனர் நாங்க கேக்கறது ஸ்டேட்ஸ் கோ. இதுக்கு உங்களுக்கு ஜூடீஷியல் டிஸ்க்ரிஷன் இருக்குங்கறதை முழுதும் உணர்ந்து தான் கேக்கறேன். அஃபிடவிட் வெச்சு நிரூபிக்கிறோம். டிஃபெண்டண்ட் ப்ராப்பர்ட்டியை டிஸ்போஸ் பண்ண முயற்சி செய்துக்கிட்டு இருக்கார்ங்கறதை.''

''யூ வாண்ட் எ டெம்பரரி இன்ஜங்ஷன்?''

''எஸ் யுவர் ஆனர். நாலு கண்டிஷனும் ஒத்து வருது.''

''பட் தட்ஸ் எ ஃபெய்ட் அக்காம்ப்ளி!''

''எப்படிச் சொல்றீங்க யுவர் ஆனர்?''

''கேஸ் உங்க பக்கம் ஜெயிக்கப்போறதுன்னு எப்படி நீங்க அஸ்யூம் பண்ணிக்கலாம்?''

''ரீஸனபிள் ப்ராபபிலிட்டி யுவர் ஆனர்!'' என்றான் கணேஷ், பிரதிவாதி வக்கீல் அவனைப் பார்த்து முறைப்பதைக் கவனிக்காமல்.

கோர்ட் கொஞ்ச நேரத்துக்குப் பிறகு, ''க்ராண்டட்'' என்றதும் கணேஷ் சற்று உற்சாகத்துடன் வெளியே வந்தான். ''கணேசா குட்டையைக் குழப்பிட்ட. உங் காட்டில மழை!'' என்றார் ஈச்சு.

''பாஸ்! கைகுடுங்க! கிடைக்காதுன்னு நினைச்சேன். இதுல பாத்தீங்களா மறைமுகமா கேஸ் நமக்கு ஜெயிக்கப்போறதுன்னு கோர்ட்டு ஒப்புத்துக்கிட்டாப்பல ஆயிருச்சு.''

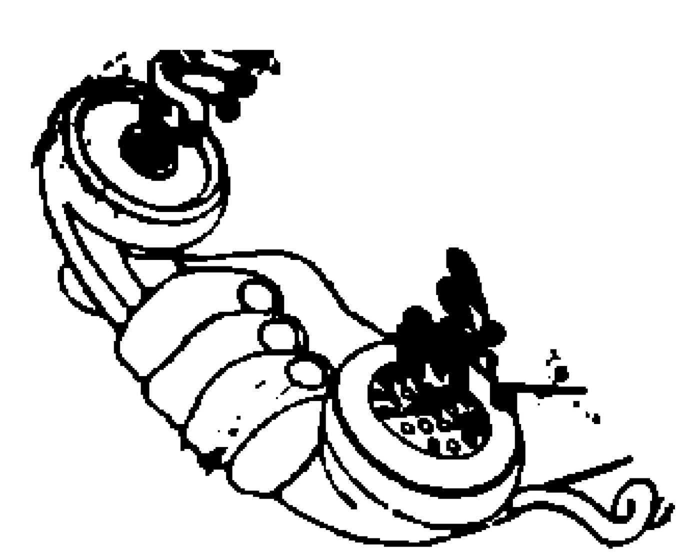

''அதை நான் அதிகமா விரட்டலே! விரட்டக் கூடாது. ஈஸ்வரமாமாதான் கொஞ்சம் சுஸ்தாயிட்டார்.''

''ஜெயிச்சாச்சு.''

''சொல்ல முடியாது. அப்பீல் இருக்கலாம். இப்போதைக்கு வெற்றி.''

''வாங்க விழுப்புண்களை நக்கிக்கிட்டே. காப்பி சாப்பிடலாம். மத்தியானம் காதர் பாய் கேஸு.''

''வேணுகோபால் அப்பியர் ஆறுரு, நமக்கு எதிரா.''

''சிலவேளையில் ரொம்ப பெரிய வக்கீல் எதிரியா இருக்கிறது நமக்குச் சாதகம்!''

இருவரும் கோர்ட்டு கட்டிடத்தை விட்டு வெளியே வந்தபோது வானத்தில் யாரோ முரசடிக்கப் பழகிக் கொள்வதைப் போல இடிஇடித்தது.

''த பார்ரு ஏப்ரல்ல மழையா?''

கணேஷ் காப்பியை உறிஞ்சிக் கொண்டே சிந்தித்தான்.

''என்ன பாஸ் யோசிக்கறீங்க?''

''ப்ளெயிண்டிஃப் டிஃபெண்டண்ட்டுன்னு ஏதோ ஒரு மூலைல யாரோ ஒருத்தன் துண்டு நிலத்தை விக்கறதை இன்னும் எத்தனைவருஷத்துக்கு இதே கோர்ட்டில குப்பைக் கொட்டப் போறோமோன்னு மலைப்பா இருக்கு வஸந்த். அவனவன் ஸ்பேஸ்ல போயிண்டிருக்கான்.''

''ஏதோ நம்ம விதி அப்படி?''

''மறுபடி விதி?''

''ரஷ்யாக்காரனை எதையும் பத்திக் கவலைப்படாம ராக்கேஷ்சர்மாவை அழைச்சுக்கிட்டு 6.38—க்கு ப்ளாஸ்ட்டுன்னான். 6.38—க்கு ராக்கெட் கிளம்புது. பத்து செகண்டில கைதட்டி கைகுலுக்கியாச்சு. ஸ்பேஸ்ல போயாச்சு! அவர்களுக்கெல்லாம் விதி உண்டா?''

''அவன் விதி டயலெக்டிக்கலிலயும் மார்க்ஸிலயும் இருக்குது. ஏதாவது ஒரு விதி! பாஸ் ராகேஷ் சர்மா ஸ்பேஸ்ல போனானே நம்ம ஈஸ்வர மாமா என்ன கேட்டுது தெரியுமோ? ஏண்டா அவன் கொல்லேப்பக்கம் போகணும்னு என்னடா பண்ணுவான்னு! எப்டி இருக்கு?''

''அவருக்கு ஒருவேளை கான்ஸ்ட்டிப்பேஷன் இருக்கும்.''

''அய்யோ பிரம்ம சௌச்சம்! நான் சொன்னேன். சுவாமி அதைக் கூட ரஷ்யாக்காரன் மைக்ரோவேவ்ல அனுப்பிச்சு கஜாக்கிஸ்தான்ல டிஸ்போஸ் பண்ணிடுவான்னேன்! நம்பறது!''

அவர்கள் கிளம்புகையில் மழைத்துளிகள் ஒத்துழைத்து காரில் நுழைவதற்குள் உல்லாசமாக நனைந்து விட்டார்கள்.

''காலேல பார்த்தமே அந்த கேஸு'' என்றான் வஸந்த். ''பஸ் விபத்து!''

''ஏன் என்ன இப்ப அதைப்பத்தி?''

''கொஞ்சம் விசாரிக்கட்டுமா?''

''என்ன திடீர்னு இண்ட்ரஸ்டு, நான் அந்த பொண்ணைச் சரியாப் பார்க்கலே!

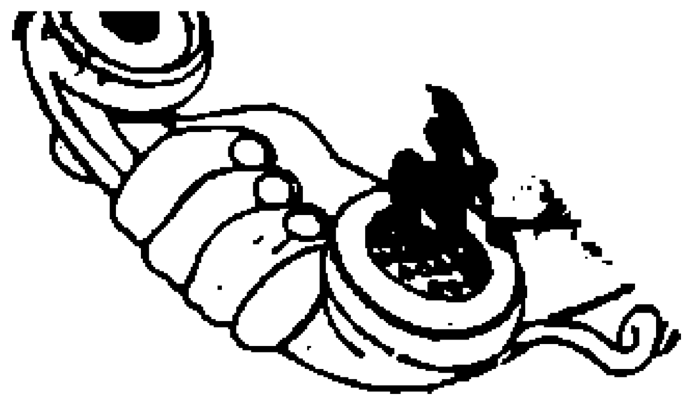

ஆமா என்னது திடீர்னு திருக்குறள்ளப் புகுந்துட்ட?''

''அது வந்து நம்ம சீதாராம் இல்லே, அவனுக்கு ஒரு கஸின் இருக்கா, குறள்ள விளையாடுது. அதுக்காக அங்கங்க ஒண்ணு ரெண்டு குறள் ஹி, ஹி...''

''காமத்துப்பால் வந்துட்டியா?''

''இல்லே. இன்னும் 'வரைவின் மகளிரை' விட்டே வரலே!''

''உருப்பட மாட்டே''

அந்தப் பெண் கொடுத்த குறிப்புக்களைப் பார்த்தான்.

''ஜமுனா டூரிஸ்ட்! என்னவெல்லாம் பேரு?''

''என்ன?''

''அந்த அண்ணன் போன பஸ் கம்பெனி பேரு. பாஸ் இதெல்லாம் மூர்மார்க்கெட் தாண்டினப்புறம் இருக்கும். மத்தியானத்துக்குள்ள விசாரிக்கலாமே!''

''த பாரு, இந்த விசாரிப்பு அவ்வளவு முக்கியமில்லே!''

''ஆமாமாம். முக்கியமில்லே தான். சின்னதா ஒரு பக்கம் ரிப்போர்ட் கொடுத்துட்டு சுட்டி!''

''ரெண்டு நாள் கழிச்சுக் கூடப் பார்த்துக்கலாம்.''

''இப்ப கொஞ்சம் டயம் இருக்கேன்னு முடிச்சுரலாம்னு பார்த்தேன்.''

''ஒழி எங்க போகணும்?''

''சொன்னேனே மூர்மார்க்கெட்!''

கணேஷ் சென்ட்ரல் வந்து மூரைத் தாண்டி போலீஸ்காரனைத் தாண்டி சந்துசந்தாக இளைப்பாறிக் கொண்டிருந்த வீடியோ கோச் பிரதேசத்தில் நிறுத்தினான். ''போய்க் கேளு.''

வஸந்த் இறங்கி ஜனதா டூரிஸ்ட்டில் ஜமுனாவை விசாரித்தான். அங்கிருந்துபத்தடி தானும். பத்துக்கு எட்டு அறையில் டயல் பூட்டப்பட்ட டெலிபோன். காலண்டரில் ரேகா. அதனருகில் மேசை. மேசையருகில் கொட்டை கொட்டை எழுத்தில் போர்டு. நாகப்பட்டிணம் திருநெல்வேலி மதுரை, சேலம், பங்களூரெல்லாம் தினசரி உல்லாசப் பயணமாம். சாமி படம். வீடியோ சகிதமாய் பஸ் படம், ஒரிரண்டு டயர்கள், தட்டு வேஷ்டியில் புக்கிங் கிளார்க். திரைச்சுவை, வண்ணத்திரை, சினிமிக்ஸ், ஜெமினி சினிமா, பொம்மை...

''என்னங்க தின்னவேலியா மதுரையா?''

''இல்லேங்க மெட்ராஸ்தாங்க.''

''லோக்கல் ட்ரிப்பா! அது இங்கிருந்து இன்னும் ஆறு கடை தள்ளிப்போனீங்கன்னு ஜமால்னு...''

''இருங்க, இருங்க. உங்க பேர் என்ன?''

''சீனிவாச வரதன், சொல்லுங்க.''

''பத்து நாளைக்கு முன்னாடி உங்க பஸ் ஒண்ணு ஆக்ஸிடெண்ட் ஆயிடுச்சே பங்களூர் பாதையில.''

உடனே சீனிவாச வரதன் உஷாராகி, ''நீங்க போலீஸா?'' என்றான்.

COMICS PDF TIMES

அருள்வாக்கு

நவரஸங்களை ஈசுவரபரமாகச் சேர்த்து தர்மத்தோடு சேர்த்து ராமாயணம் மஹாபாரதம் புராணங்களையும் மஹான்களுடைய சரித்திரங்களையும் நாடகமாகப் போட்டால் அதற்கு மனஸிலே புகுந்து வேலை செய்யும் சக்தி அதிகம். 'ஸோஷல் தீம்' அது இது என்று கெட்டதற்கு நாடகக் கலையைப் பிரயோசனப்படுத்துவது நம் தப்புத்தான். காந்தி சொல்லியிருக்கிறார். 'ச்ரவண பித்ரு பக்தி நாடகம்' என்று சின்ன வயசில் அவர் பார்த்த டிராமா அவர் மனஸில் ஆழப் பதிந்து விட்டதாம். பித்ரு பக்தி பற்றி எத்தனை வியாஸம் படித்தாலும் உபதேசம் கேட்டாலும் இப்படி ஜீவனுள்ள பாத்திரங்கள் அதை நடித்துக் காட்டுவதில் ஏற்படுகிற மாதிரி deep impression உண்டாக்க முடியுமா?

பாரதக் கதை சொல்லுவதையும் பாரதக் கூத்தாடுவதையும்தான் பொது ஜனங்களின் தர்மா விருத்திக்கான மிகப் பெரிய பணியாகப் பழைய கால ராஜாக்கள் கருதி அதற்கு சகல வசதிகளும், மான்யங்களும் கொடுத்துப் பேணியிருக்கிறார்கள். பல்வேறு இடங்களை பல நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுக்களைப் பார்த்தாலே தெரியும். காதால் கானத்தோடு கேட்கிறதற்குப் பேச்சையும் எழுத்தையும் விட அதிக சக்தி உண்டு. இதை விடவும் 'visual art' என்பதாகக் கண்ணாலும் பார்ப்பதற்கு இன்னும் ஜாஸ்தி சக்தி இருக்கிறது. பேச்சு, பாட்டு ஆகியவற்றோடு சேர்ந்த நாடகம் பாட்டோடு மட்டும் சேர்ந்த நாட்டியம் ஆகிய இரண்டு காட்சிக் கலைகளுக்கு இப்படி விசேஷமான சக்தி இருக்கிறது.

-ஜகத்குரு ஸ்ரீகாஞ்சி காமகோடி
சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராசார்ய சுவாமிகள்

''இல்லே. பயப்படாதீங்க. அந்த பஸ்ல பிரயாணம் பண்ண ஒரு ஆசாமியைப்பத்தி கேக்க வந்தேன்.''

''அதெல்லாம் அப்பவே லிஸ்ட் போட்டு மாலேமுரசில கூட வந்திருந்ததே அட்ர ஸோட.''

டெலிபோன் அடிக்க அதை அவன் எடுத்துக் கேட்டுவிட்டு ''மூணு — நாலு புக்காயிருச்சே. டயர் மேல இல்லாமதானே! ஐம்பது பத்து கொடுக்கறேனே... பேர்சொல் லுங்க...''

வஸந்த் சுற்றிலும் பார்த்தான். அவன் எழுதுவதைப் பார்த்தான். அவன் டெலி போனே வைத்துவிட்டு ''இப்ப புக்கிங் டயம். அப்புறம் வாங்க. ஏதாவது வேணும்னு முதலாளி கிட்ட கேட்டுக்கங்க. அவர்தான் ஆக்ஸிடெண்ட் விவரம் முழுக்க பார்த்துக்கிட்டார்'' என்றான்.

''இந்தாங்க காம்ப்ளிமெண்ட் எங்க கம் பெனிது!''

வஸந்த் கொடுத்த பால்பாயிண்ட்டைப் பார்த்ததும் கொஞ்சம் தயங்கினான். ''பச்சை சேப்பு, கருப்பு மூணும் எழுதும். ரீஃபில் கூட இருக்குது. உங்களுக்கு ட்ரிப் ஷீட் எழுத சௌகரியமா இருக்கும்.''

''என்ன கம்பெனி சொன்னீங்க?''

''வஸந்த் சினிமா பத்திரிகைகளை ஒரு முறை பார்த்து, ''சுஜாதா தான்! நம்ம பாலாஜி சார் கிட்டத்தான். ஃபிலிம் கம்பெனி!''

''உக்காருங்க. டேய் அந்த ஸ்டூலே எடுத்துப் போடுங்க. என்ன சாப்பிட றீங்க?''

''பாதாம் மில்க்! நான் பே பண்றதா இருந்தா.''

''டேய், போய் ரெண்டு பாதாம் பால் கொண்டுவா.''

''அப்படியே ஒரு பாக்கெட் வில்ஸ்'' என்று வஸந்த் பத்து ரூபா நோட்டை உருவிக் கொடுக்க, ''சொல்லுங்க என்ன கேட்டீங்க.''

''ரொம்பப் பிஸியா இருக்கீங்க. அதிகமா உங்க நேரத்தை எடுத்துக்க விரும்பலே. அன்னைக்கு விபத்து நடந்த பஸ் புறப்பட்ட போது நீங்கதான் ட்யூட்டில இருந்தீங்களா?''

''நான்தான்! என்னே விட்டா வேற யாரு? ராப்பகலா நான்தான்!''

''அதில போன ஒரு ஆளு பேரு தாமோதரன். எனக்குத் தெரிஞ்சவர். அவர் எதுக்காகப் பங்களூருக்குப் போனார்னு கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்துக்கிட்டு இருக் கேன். உங்களால ஏதாவது தகவல் சொல்ல முடிஞ்சுதுன்னு நல்லது.''

''என்ன வேணும் சொல்லுங்க.''

''கடைசி சமயத்தில யாராவது அர் ஜெண்டா டிக்கெட் வாங்கிட்டு ஏறினாங் களா?''

''தினப்படி எல்லா ரூட்லயும் உண்டுங்க இது.எப்படியோ அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொடுப் போம். வேளாங்கண்ணி கிருத்திகைன்னு விர்றப்ப ஸ்டாண்டிங் கூட உண்டு!''

''பங்களூர் ரூட் எப்படி?''

''பங்களூர் போட்டி ஆயிருச்சுங்க. மொத்தம் ராத்திரி ஆல் இண்டியா பர்

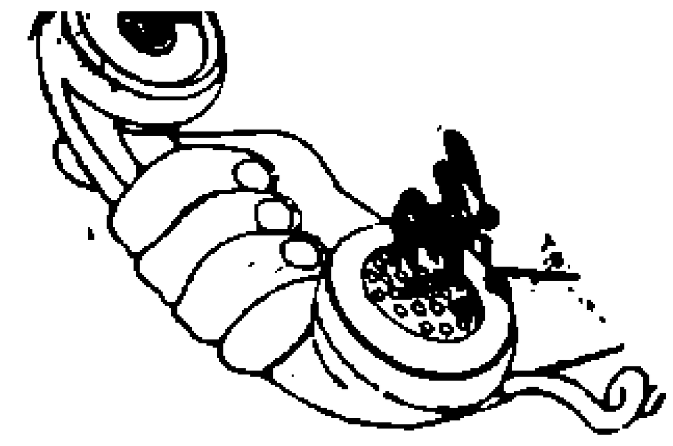

மிட்டே இருபத்தி நாலு பஸ் ஓடுது. பாலாஜி, சீனு, ஜெனரல் ட்ராவல்ஸ், கேடி, என் டின்னு போட்டி ஜாஸ்தியாப் போச்சு.''

''நீங்க எவ்வளவு பஸ் விடறீங்க?''

''எங்களுது ஒண்ணுதான் போவுது. சித்தூர் வழியாப் போறதில்லே. மூணு ஸ்டேட் ஆயிடுது பாருங்க! நாங்கசௌத் தில தான் நிறைய.''

''அந்தாளு கடைசியில வந்து டிக்கெட் அவசரப்படுத்தி வாங்கினு உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்குமா?''

''சொல்ல முடியாதுங்க. அதான் சொன் னேனே!''

''ஆளு கடைசில வந்து டிக்கெட் வாங்கி ஏறினான்னு லிஸ்ட்டிலே பேர் கடைசில இருக்கும்.

''லிஸ்ட்டு இருக்கா?''

''ஆக்ஸிடெண்ட் ஆன அன்னைக்கு லிஸ்ட் முதலாளிகிட்ட இருக்குது. அவர் தான் பாவம் ராவோட ராவா கார் எடுத்துக் கிட்டுப் போயி, அது என்ன ஆச்சுங்க, பஸ்

நீதிபதி: ''இவர் குற்றவாளி என்று நிரூபிக்கப் பட்டிருப்பதால் இவருக்கு ஐந்து மாத கடுங்காவல் தண்டனே அல்லது பத்து டீ. வி. நாடகம் பார்க்க வேண்டும் என்று தீர்ப்பளிக் கிறேன்.''

குற்றவாளி: ''நான் ஜெயிலுக்கே போயிடறேங்க.''

—சௌம்யா.

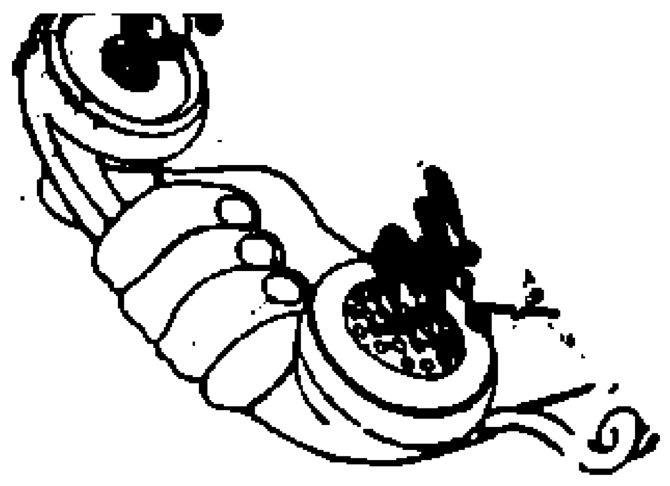

லாரி பின் பாகத்தில் இடிச்சிருக்கான். அதை அவாய்ட் பண்றதுக்குத் திருப்பியிருக்கான் பாருங்க. பாலன்ஸ் விட்டுட்டான். கதிர்வேல் ரொம்ப எக்ஸ்பீரியன்ஸ் டிரைவர். இதில சோகம் பாருங்க. பஸ் வந்து பாதையை விட்டு பத்து இருபது, முப்பது அடி விலகி, வயல்ல விழுந்திருக்கு. எல்லாரும் கிடக்கிறாங்க. ஆறு லாரி போயிருக்குது. ஒருத்தன் கவனிக்கலே. நடுராத்திரியா? நிறுத்தறதுக்கு ஆள் இல்லே. எல்லோருக்கும் அடி. அப்புறம் சுமாரா காயம்பட்ட ஒருத்தர் பக்கத்து கிராமத்துக்குப் போயி அவுட்போஸ்ட்ல சொல்லி அவங்க எங்களுக்கு போன் பண்றப்ப மணி ஒரு மணி இருக்கும்! முதலாளி போய்ச் சேர்றதுக்கு நாலு, நாலரை ஆயிருச்சு. அப்புறம்தான்...''

''கதிர்வேல் என்ன ஆனார்?''

''அங்கேயே க்ளோஸ்!''

வஸந்த் யோசித்தான். அப்ப கடைசி நிமிஷத்துல யாரும் சீட் கேட்டிருக்கலாம். உங்களுக்கு ஞாபகமில்லேங்க நீங்க.''

''ஆமாம். என்னவோ காரணம் சொல்லுவாங்க. கல்யாணம் பாங்க. இண்டர்வ்யூம்பாங்க. அட்ஜஸ்ட் பண்ணவேண்டியதுதான்.''

''தாமோதரங்கற பேர ஞாபகம் இருக்குங்களா?''

''லிஸ்ட்டிலப் பார்த்த மாதிரித்தான் இருக்குது. முதலாளியைக் கேட்டாத் தெரியும்.''

''நீங்க போயிருந்தீங்களா விபத்து நடந்த இடத்துக்கு?''

''இல்லேங்க, நான் எங்க? ஆபீஸை விட்டுட்டு! காலைல பஸ்ஸுங்க ஜகஜகன்னு வரும். ரிஸீவ் பண்ணணும். ஆக்ஸிடெண்ட் ஆனாலும் மத்தது நடக்கணும் பாருங்க. முதலாளிக்குத்தான் பாவம், நஷ்டம்! மூணரை ரூபாக்கு மேல தர்ட் பார்ட்டி ளிக்ஸ் மேல செலவழிச்சிருந்தார்.

மகனுடைய திருமணத்தின் போது பெற்றோர் கலந்து கொள்ளக்கூடாது என்பது ஜப்பானில் நிலவி வரும் ஒரு விசித்திரப் பழக்கம். எனவே ஜப்பானிய மன்னர் 'ஹிதோஹிட்டோ' தம் மகன் 'யோஹியின்' திருமணத்தை டி.வி. யில் கண்டு களித்தாராம்.

—ஜா. ரவி.

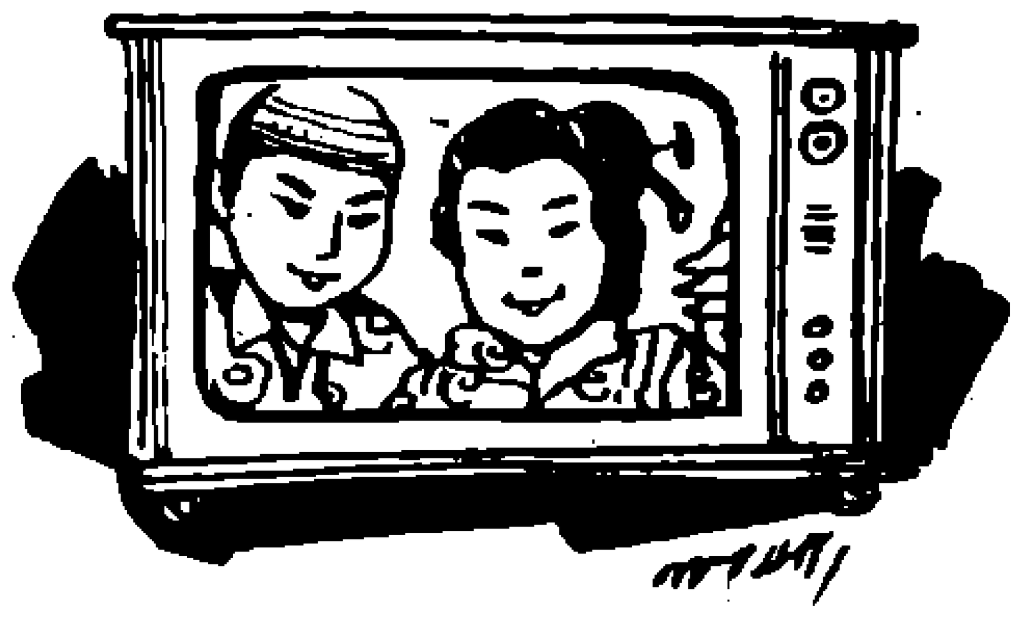

வண்டி அப்டி பஞ்சகல்யாணி மாதிரி இருந்தது!.''

''இன்ஷ்யூர் பண்ணலையா?''

''அண்டர் இன்ஷ்யூர்! யார்கிட்டயும் சொல்லாதீங்க!''

''தாங்க்ஸ் வரதன். உங்க முதலாளி அட்ரஸ் மட்டும் சொல்லிட்டீங்கன்னா...''

''இந்தாங்க கார்டு. எனக்கு ஒரு ஒத்தாசை செய்யணும் நீங்க.''

''படம் ஷூட்டிங் பார்க்கணும் அவ்வளவுதானே?''

''ஆமாங்க.''

''எப்ப வர்றீங்க?''

''இதுக்குன்னு லீவு எடுத்துண்டுவரேன். எப்ப வரணும் சொல்லுங்க.''

''பாலாஜி ஸார் வீடு தெரியுமில்லே?''

''தெரியும் எக்போரால. ''பிரபலமானவர்களின் விலாசங்கள்'ள பார்த்தேன்.''

''ஞாயிற்றுக்கிழமை வந்துடுங்க. வஸந்துன்னு சொல்லுங்க போதும்! கே ஜே ஆஸ்பத்திரியில ஷூட்டிங் அழைச்சுட்டுப்போவாங்க.''

''ரொம்ப தாங்க்ஸ்'' வரதன் சோழி சோழியாக வஸந்த்தைப் பார்த்துப் பரவசமாகச் சிரித்தான்.

காரில் கணேஷ் ''ஏண்டா இத்தனை நேரம்'' என்றான்.

''ஆசாமி முதலில் கொஞ்சம் முரண்டு பண்ணினான். பாலாஜி வாழ்க! கேக்கவேண்டியதை எல்லாம் கேட்டாச்சு.''

''பஸ்ஸு எத்தனை மணிக்குக் கிளம்பித்தாம் அன்னைக்கு!''

வஸந்த் திடுக்கிட்டான்.

''பாஸ் யூ ஆர் எ கில் ஜாய்! நான் கேக்காத ஒரே கேள்வி அது!''

''போய்க் கேட்டுட்டு வா.''

வஸந்த் மறுபடி வரதனை நோக்கிச்சென்று ''வரதன் இன்னொரு சின்ன விஷயம்.''

''சொல்லுங்கோ.''

''விபத்து நடந்த அன்னைக்கு எத்தனை மணிக்கு பஸ் கிளம்பித்து?''

''எந்த ராஜா எந்தப் பட்டணம்போனாலும் ஒம்பதரை மணிக்கு ஸ்டார்ட் பண்ணிடுவோம். ஏன்னா பங்களூர்லருந்து ஒரூருக்கு கம்பெனி டேட்ரிப் உண்டு...''

''ஒம்பதரை. தாங்க்ஸ். ஞாயிற்றுக்கிழமை மறந்துராதீங்க.''

வஸந்த் திரும்பி வந்து ''ஒன்பதரையாம் பாஸ்'' என்றான்.

''சரி.''

''இது தெரிஞ்சுண்டு என்ன ப்ரீதி உங்களுக்கு?''

''சும்மாத்தான்'' என்று சிரித்தான் கணேஷ்.

4

மத்தியானம் கேஸ் தன்னுபடியாகி விட்டதில் கணேஷ் பிரிட்டிஷ் லைப்ரரி போகலாம் என்றான். வஸந்த் ஜேம்ஸ் பாண்ட் படம் போகலாம் என்றான். இரண்டு பேரும் ஒத்துப் போகாததால் அந்த விசாரிப்பைத் தொடர்ந்து அந்த பஸ் முதலாளியைப் பார்த்து விட்டு வந்தால்

அன்றைக்கே அந்தப் பெண் கேட்ட விவரங்களை முழுவதும் அறிந்து கொண்டு விடலாம் என்று தீர்மானித்தனர். தமிழ்ப்பெயராகத் தோன்றவில்லை. கே. ஜி. சிங் என்றிருந்தது ''என்ன சிங் பாஸ். இது தாடியா, அதாடியா?''

''நேராப் பாத்தாத்தான் தெரியும். 'சிங்'குனு கர்னடகாவில் கூட இருக்காங்க.''

ஹாடோஸ் ரோடில் ஒளிந்து கொண்டிருந்தது அந்த வீடு. கேட்டுக்கு அருகிலேயே அலங்காரமாக கே. ஜி. சிங்—ஜமுனா என்று போர்டில் எழுதியிருந்தது. ''ஜமுனா சிங், எங்க கேள்விப்பட்டிருக்கேன் இந்தப் பேரை'' என்றான் வஸந்த்.

''ஆரம்பிக்காதே.'' வீட்டுக்குள் நுழைவதற்குச் சீட்டுக் கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. அனுமதி கிடைத்து உள்ளே போனபோது கே. ஜி. சிங்குக்கு கார்கள் சேகரிப்பது ஒரு பொழுது போக்கோ என்னும் அளவுக்கு மூன்று நான்கு கார்கள் இங்கே, அங்கே நின்று கொண்டிருந்தன. இருந்தும் நிறையவே இடம் இருந்தது. சுத்தமாக வெட்டப்பட்ட புல்வெளியில் இடையில் செயற்கைப் பாதையில் நடந்து ஒரு பாமிரேனியனின் சின்னக் குரல் வவ்வைக் கடந்து உள்ளே சென்றபோது நாலில் உட்காரச் சொன்னான் சேவகன். ஒரு சிறுவன் சோபாவில் உட்கார்ந்து கொண்டு ரிமோட் கண்ட்ரோலைத் திருகிக் கொண்டிருக்க எதிரே வீடியோ அவன் விரலுக்கேற்ப வடிவம் மாறிக் கொண்டிருந்தது. கலர் டீ. வி. கார்ப்பெட். அலமாரியில் விலை உயர்ந்த குப்பைகள். 'புக் ஆஃப் நாலெட்ஜ்' ஒன்பது பாகம். ஒரு பரத நாட்டியப் பெண்ணின் போட்டோக்கள்.

''அ இப்ப தெரிஞ்சுப் போச்சு பாஸ். ஜமுனாசிங் பரத நாட்டியம்.''

ஆளுனர் அவளுக்குக் கேடயம் வழங்க மூக்கில் வைரம் ஜொலிக்கச் சிரித்துக் கொண்டு பெற்றுக் கொண்டிருந்தாள்.

சற்று நேரத்தில் சிங் வந்து சேர்ந்து கொண்டு உட்கார்ந்து, ''பச்சு அந்தர் ஜாவோ'' என்றார். 'பையன் எழுந்து சென்றான். அவருக்கு ஐம்பதுக்கருகிலிருக்கும். தலை நிறைய முடி. தொண்ணூறு சதம் வெளுத்திருந்தது. ஸஃபாரி ஸுட் வாசனையாய் இருந்தது. கண்களுக்கருகில் லேசாகச் சுருக்கம். கணேஷைக் கைகுலுக்கி வேலைக்காரனைச் சமிக்ஞையுடன் பார்க்க அவன் உள்ளே சென்றான்.

கார்டை மறுபடி பார்த்துக்கொண்டே, ''லாயர்ஸா? என்ன விஷயம்? அன்னைக்கு ஆக்ஸிடெண்டைப் பத்தியா?''

''ஆமாங்க. என் பேர் வஸந்த். அவர் கணேஷ்.''

''கேஸ் ஏதாவது போடப் போறீங்களா சொல்லுங்க. ஏற்கெனவே மிகுதியான நஷ்டம். ஏறத்தாழ நாலரை லட்சம் போயிடுச்சு.''

''தமிழ் நல்லாவே பேசறீங்க.''

''தமிழ்தாங்க. இங்கதான் பொறந்து வளர்ந்தது. முன்னோர்கள் ராஜஸ்தான்.

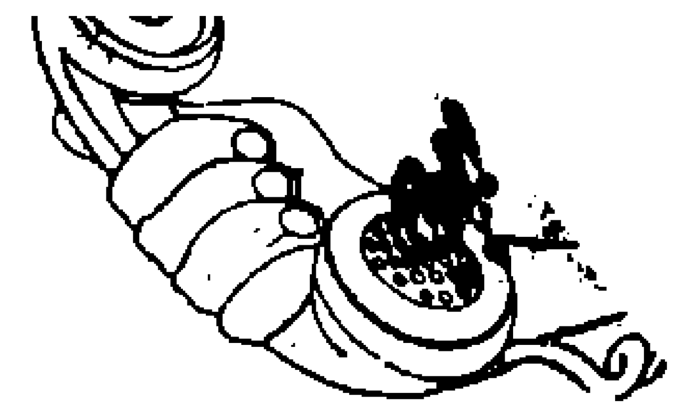

வீட்டுக்குள்ள ஒரு 'மாதிரி இந்தி பேசுவோம்.''

'' 'ஜமுனா சிங்'குங்கறது?''

''என் மனைவி.''

''டான்ஸ் பார்த்திருக்கேன்.''

''அவளுக்கு ஹாபி அது.''

''இல்லைங்க நல்ல பேரு. நேஷனல் ப்ரோக்ராம் கூடக் கொடுத்ததா....''

''அதுவரைக்கும் போகலை. நீங்க வந்த விஷயத்தைச் சொல்லுங்க.''

''நாங்க கேஸ் எதுவும் போட வரலைங்க'' என்றான் கணேஷ்.

''அப்பாடா ஒரு நிம்மதி. என்ன அலைச்சல் தெரியுமா? அந்த விபத்துக்கு அப்புறம் போலீஸ்காரங்க ரொம்ப சத்தாய்ச்சுட்டாங்க. ஏழு எட்டு லெவல் 'ப்ரைப்' பண்ணவேண்டியிருந்தது.''

''நாங்க விசாரிக்க வந்தது தாமோதர்ங்கற ஒருத்தரைப் பற்றி.''

''தாமோதர்? வெயிட் எ மினிட். பேர் கேட்டா மாதிரி இருக்குது. இந்த ஆக்ஸிடெண்டில போய்ட்டாரு இல்லே?''

''ஆமாங்க அவர்தான்.''

''அவரைப் பத்தி என்ன இப்ப? இன்ஷூரன்ஸ்ல ஏதாவது தகராறு?''

''இல்லைங்க அந்த ஆளோட சிஸ்டர் எங்ககிட்ட வந்தாங்க. அவரு திடீர்னு பங்களூர் பொறப்பட்டுப் போயிட்டாராம் எதுக்குன்னு சொல்லாம கொள்ளாம. யார் அதுக்குக் காரணம்னு கண்டுபிடிக்க முயற்சி பண்ணச் சொன்னாங்க.''

''கண்டுபிடிச்சு...?''

டெலிபோன் அடித்தது. சிங் அதை எடுத்துக் கேட்டு ''ஹலோ'' என்றார்.

(அடுத்த இதழில் முடியலாம்.)

''என் மனைவி ஒவ்வொரு சமாசாரமும் எனக்கு 4 முறை சொல்கிறாள்.''

''ஏன்?''

''நான் அவள் சொல்வதில் 'கால் பாகம்' தான் காதில் வாங்கிக்கொள்ளுகிறேனாம்!''

—நா. பாலன்.

சுஜாதா

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி...

''கொடுத்துட்டாங்களா? பாடி பில்டிங்குக்கு சொல்லிட்டீங்களா? அங்கேயே பண்ணிரலாம். கொட்டேஷன் இருக்குது. மேல ஏத்தச் சொல்லாதிங்க. சரி... சரி...''

கே. ஜி. சிங் ஃபோனில் பேசுகையில் கணேஷ் அறையை நிதானமாகப்பார்த்தான். ஜமுனாசிங், இந்தக் கோப்பைகள் எல்லாம் அவளுடையதா? டென்னிஸ் மட்டை?

போனை வைத்துவிட்டு ''பென்ஸ் சாஸி ஒன்று புக் பண்ணியிருந்தது கிடைச்சுருச்சு. பாடி பில்டிங் கொடுத்து மறுபடி பஸ்ஸை ரூட்ல விடறதுக்கு முன்னாடி ஒருநாளைக்கு ஆயிரம் நஷ்டம். ரொம்ப ரிஸ்க் பிஸினஸ்ங்க. அதுவும் இந்த ஆர்ட்டிஓங்க பண்ற அட்டகாசம்!''

''வாஸ்தவம்தான்'' என்றான் வஸந்த்.

''என்ன சொல்லிக்கிட்டு இருந்தீங்க? தாமோதர்... அந்த ஆளை அடையாளம் கண்டுபிடிச்சு வீட்டுக்குத் தகவல் சொல்ல வேண்டியிருந்த சோகமான கடமை எனக்கு ஏற்பட்டுப் போச்சு. பாவங்க. தங்கச்சியும், அப்பாவும் வந்தாங்கன்னு ஞாபகம். ரொம்பக் கதறினாங்க.''

''நீங்கதான் ஸ்பாட்டுக்குப் போயி எல்லா ஏற்பாடும் செஞ்சீங்கன்னு.''

''யார் சொன்னா உங்களுக்கு?''

''உங்க ஆபீஸ்ல சீனிவாச வரதன்...''

''ஓ! அங்க போயிருந்தீங்களா?''

சாப்பிட வந்தவர்: சர்வர் காபி இவ்வளவு கருப்பாயிருக்கே... ஏன்?

சர்வர்: அதுவா சர்க்கரையை பிளாக்லே வாங்கறோம்.

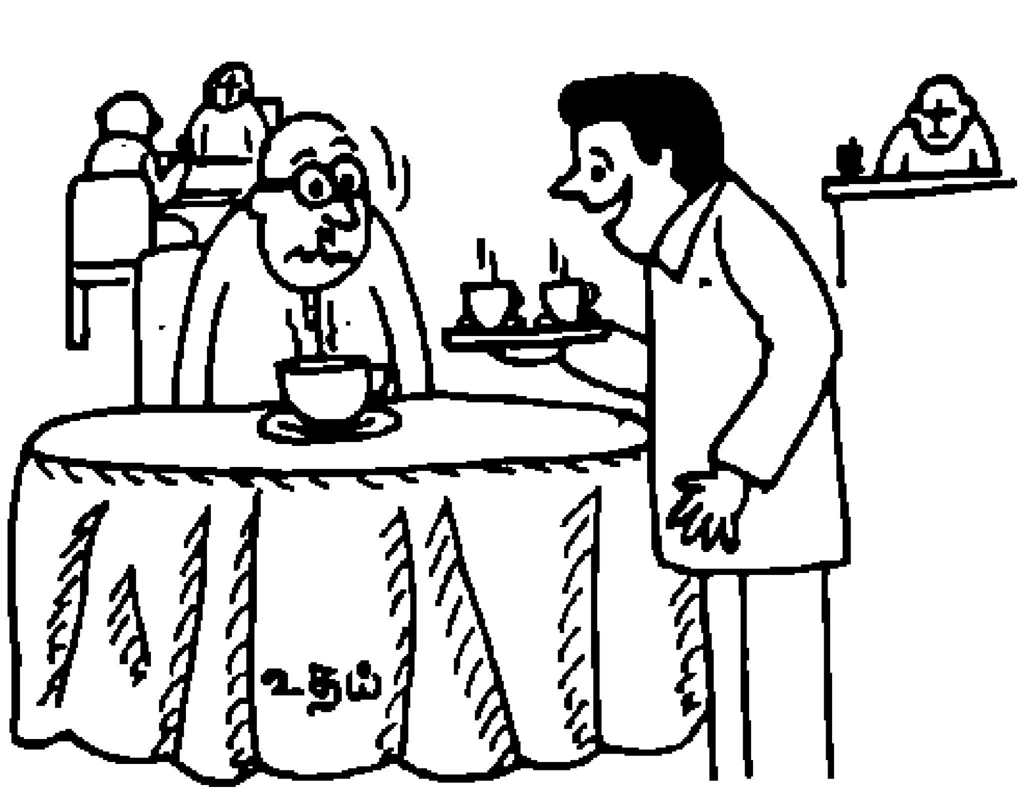

வேலைக்காரன் மூன்று கிளாஸ்களில் பைன் ஆப்பிள் ரசம் ஐஸ்கட்டிகள் மிதக்கக் கொண்டு வந்து வைத்தான்.

''அவரு பங்களூருக்கு எதுக்குப்போனார்னு கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்துக்கிட்டு இருக்கோம்.''

''எனக்கு அதைப்பத்தி ஒண்ணும் தெரியாதுங்க. விபத்தில இறந்துபோனது தெரியும். லிஸ்ட்டில பேர் இருந்தது.''

''அந்த லிஸ்ட்டு உங்ககிட்ட இருக்கா?''

''இருந்தது. போலீஸ்காரங்க கிட்ட இருக்குது இப்ப.''

''காப்பி இருக்குமா?'' என்றான் வஸந்த்.

''இல்லைங்க ஏன்?''

''அந்த ஆளு பேரு கடைசியில இருந்ததா ஞாபகம் இருக்குதா உங்களுக்கு? ஏன்னா அவரு அவசரமா கிளம்பினாரா, முன்னாடியே புக் பண்ணிட்டுக் கிளம்பினாரான்னு தெரிஞ்சுக்க விரும்பறோம்.''

''அவ்வளவு விவரம் எனக்கு ஞாபகமில்லீங்க. லிஸ்ட்டுலபார்த்தாத்தான்தெரியும்.''

''எந்த போலீஸ் விசாரிக்குது?''

''வேலூர் எஸ். பி. ஒருவர் வந்தாரு.''

சரிதான் வேலூர் போக முடியாது. அந்த ஆளு அட்ரஸ் எப்படி கண்டுபிடிச்சீங்க. வீட்டுக்குத் தகவல் சொல்ல?''

''ஞாபகம் இல்லைங்க. போலீஸ் அதில ரொம்ப ஒத்துழைச்சாங்க. உங்களுக்கு ஃபுல் விவரமும் வேணுமின்னா வேலூர் போனீங்கன்னா முத்துவேலன்னு ஒருஎஸ்.பி. அவர்தான் கேஸ் பதிவு டிராஃபிக் பிரிவுன்னு நினைக்கிறேன். இல்லை, ரெகுலர் எஸ்.பி.யோ. பெட்டி, பையைத் தேடினதிலே அட்ரஸ் பெரும்பாலும் செத்தவங்க எல்லோருக்கும் கிடைச்சுருச்சு.''

''அவனோட பெட்டி...?''

''இந்தாளு பொட்டி படுக்கை ஏதும் எடுத்துக்கிட்டுப் போகலைங்க. கட்டின வேஷ்டியோட கிளம்பியிருக்காரு.''

''அப்படியா என்ன அவசரமோ?''

''இல்லை. விதிதாங்க. எனக்கு விதில நம்பிக்கை வந்திருச்சு. ஏன்னா நான் வந்து அந்த வண்டியிலே போகறதா இருந்தேன். நம்புவீங்களா?''

''அப்படியா ஏன் போகலை?''

''போறதுக்குத்தான் கிளம்பினேன். வேலூர்ல ஒரு வேலை இருந்தது. கார்எடுத்துக்கிட்டு போறதுக்கு பதிலா நம்ம பஸ் பிரயாணம் எப்படி இருக்குன்னு போயிட்டு வரலாம்னு தான் இருந்தேன். என்னவோ பாருங்க. தடைப்பட்டுப் போச்சு. காலைல ஒரு எங்கேஜ்மெண்ட் இருக்கிறதை மறந்து போயிட்டேனா. பஸ்ல ஏர்றதுக்கு முன்னாடி ஞாபகம் வந்தது. திரும்பி வந்துட்டேன். இதை என்ன சொல்றீங்க. விதிதானே!''

''ஆக்ஸிடெண்ட் வேலூருக்கு அப்பாலே தானே ஆச்சு!''

''சொல்ல முடியாதுங்க. எனக்காக ஒரு அஞ்சு நிமிஷம் தாமதிச்சிருந்தாங்கன்னு

மர்ம நாவல்

ஆக்ஸிடெண்டே நடந்திருக்காதே. விதியா இல்லையா?''

''அப்படித்தான் சொல்லத் தோணுது.''

அப்போது திரைகள் சலனிக்க அந்தப் பெண் உள்ளே வந்தாள் ''டார்லிங்!'' என்று ஆரம்பித்து ''ஸாரி'' என்று நிறுத்திக் கொண்டாள்.

வஸந்த்தின் கண்கள் சற்று விரிவதை கணேஷ் கவனித்தான். பதுமை போல இருந்தாள். இரானிய வகை சிவப்பு. கொஞ்சம் கன்னத்துக்கீழ் சதையைத் தவிர மற்றபடி அப்பழுக்கில்லாத நடன தேகம். உதட்டில் ஒரு செ. மீ. கர்வம், மூக்கில் லேசான தூக்கல்.

''ஜமுனா! இது மிஸ்டர் கணேஷ். மிஸ்டர் வஸந்த். ரெண்டு பேரும் லாயர்ஸ். ஆக்ஸிடெண்ட்டைப் பத்தி விசாரிக்க வந்திருக்காங்க.''

''திஸ் ஈஸ் ஜமுனாசிங் மை வைஃப்!''

''உங்க டான்ஸை நான் பார்த்திருக்கேன்'' என்றான் வஸந்த்.

''அப்படியா எப்ப?'' என்றாள் கண்களில் நிஜ ஆர்வத்துடன்.

''டீ. வி.யில.''

''அது அக்டோபர்.''

''இப்ப கூட ஞாபகம் இருக்கு.''

''அப்படியா பொய் சொல்றீங்க''

''இல்லைங்க நிஜமாவே.''

''ஜமுனா நீ எவ்வளவு பாப்புலர்ன்னு உனக்குத் தெரியாது.''

''ப்ச்'' என்றாள். வஸந்த்தை நேராகக் கண்ணோடு கண் சற்று அளவுக்கு அதிகமாகவே பார்த்தாள்.

''நான் கிளாஸ் போயிட்டு வர லேட்டாகும்.. நீங்க?''

''நான் எட்டரைக்கு கிளப் போவேன் ஜம்!''

''ஒரு நிமிஷம்!'' என்று கணவனைத் தனியாக அழைத்தாள்.

''ஓ எஸ் த மனி! கொஞ்சம் இருங்க'' என்று சிங் உள்ளே போக அவள் வஸந்தைப் பார்த்து,

''நீங்க கூட லாயரா?'' என்றாள்.

NOT FOR SALE
FAN MADE ONLY

''ஆமாம்.'' அவள் உடுத்திருந்த ஸல்வார் கமீஸில் நவீனத்துக்கு இடம்கொடுத்து சிற்சில சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு அது அவள் உடலுடன் ஒட்டி, மார்புத் துணியின் மென்மையால் கழுத்தின் இறக்கம் தெரிந்தது.

''டி. வி. உங்களுக்கு நியாயம் பண்ணலைங்க.''

''எப்படிச் சொல்றீங்க?''

''நேரில் பார்க்கறதுக்கு வேறமாதிரி இருக்கீங்க.''

''வேற மாதிரின்னா!''

''மோர் ப்யூட்டிஃபுல்! மச்மோர்!''

''தாங்க்ஸ்! வெய்ட் போட்டுக்கிட்டு இருக்கிற எனக்கு ஆறுதலான வார்த்தை.''

''தமிழ் கூட நல்லாப் பேசறீங்க!''

''நான் தமிழ்தாங்க. அவர்தான் ராஜஸ்தான். நான் மெட்ராஸ்! இவரை கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டு ரெண்டு வருஷம் ஆவுது.'' சிங் உள்ளே வர ''புயல் மாதிரி வாரிக்கிட்டுப் போயிட்டார் என்னங்க?'' என்றாள்.

''இவளையா? ஒரு மாரேஜ்ல பார்த்தேன். உடனே தீர்மானிச்சிட்டேன். எப்படியாவது''

''உடனே விருப்பம்!'' என்றாள்.

''விருப்பம் இல்லை ஜம்மு லவ்! இந்தா செக்கு! எட்டரைக்குள்ள வந்துருவியா டிரைவர் இருக்கானா?''

''இருக்கான். வரேன். மிஸ்டர் வஸந்த்'' என்று அவனைப் பார்த்து வண்ணப்புகையைப் போல புன்னகையைப் பரப்பிவிட்டுச் சென்றாள்.

''ஷி கேன் சார்ம் எனி ஒன்'' என்றார். அவள் போன திசையைப் பார்த்து. ''புவர் ஃபாமிலியில இருந்தவ. சினிமா, சினிமான்னு மெட்ராசுக்கு வந்திருக்கா. டான்ஸ் கத்துக்கப் பணமில்லைன்னு எங்கிட்ட சொன்னா. அந்தக்கணமே தீர்மானிச்சுட்டேன். செலவாளி! ஒரு விதமா புயல் காத்து மாதிரி! முணுக்குன்னா சிரிப்பு, அழுகை! ஸ்டில் எ சைல்ட்! பிடிவாதம்!''

வஸந்த்: ''யூ ஆர் ரியலி லக்கி ஸார்.''

''இல்லைப்பா அழகான பொண்ணைக் கல்யாணம் செய்துக்கக் கூடாது. அதுவும் வயசு வித்தியாசத்திலே. இது கூட என் விதி தான்! ஒரே பையன், மூத்த சம்சாரத்துது. பேசாம இருந்திருக்கலாம். நாற்பத்தி எட்டில் கல்யாணம் எதுக்கு? சபலம்! ஓக்கே என் கவலை எதுக்கு உங்களுக்கு.... வேற எதாவது விவரம் வேணுமா?''

''இல்லை ஸார், தாங்க்ஸ்! வேண்டாம்!''

வெளியே வந்து காரில் போன போது ''பாஸ் இந்தப் பொண்ணு சாலு.''

''சாலுன்னா?''

''ஓப்பன் கேஸ்னு சொல்லணும் 'ஜமுனா சிங் ஈஸ் அவய்லபிள்'னு அர்த்தம். பத்மினி, சித்தினி, சங்கினி... அஸ்தினி.

''அய்யோ.. உன் பாஷை எனக்குப் புரியாதுப்பா.''

''பார்வையை கவனிச்சீங்களா?' உதட்டை லேசா கடிக்கிறதும் கண் ஓரத்தில ஒரு கர்வம். நேரா வச்சகண் வாங்காம பார்க்கறது, அப்புறம் உக்காந்த போது கால்மேல் கால் போட்டுக்கிட்டது. கணிகபுத்திரர் சொன்ன நாலாவது வகை பாஸ் இது! மனசிலருந்து இனிமையும் குழைவும் இருக்குது பாருங்க. லேசா ரொம்ப லேசாத்தான் உறுப்புக்களைப் புலப்படுத்துறா. நீங்கரெண்டு பேரும் பேசிக் கொண்டிருக்கறப்ப ரகசியமா என்னைப் பார்த்தா. அப்புறம் அந்த குரல்! விசித்திரமான தொனி...''

''அப்பா டேய், உன் ஆராய்ச்சி எல்லாம் எனக்கு ஒரு காசுக்குப் பிரயோசனமில்லை.''

''இவளைக் கணக்குப் பண்றது ரொம்ப சுலபம்னேன்!''

''நீ கணக்குப் பண்ணு, கெமிஸ்ட்ரி பண்ணு. என்னை இதில சேர்க்காதே!''

''ஆடறேன் பாஸ்! ஐ ஸ்வே.'' ரொம்ப அதிசயமாத்தான் இந்த மாதிரி ஃபைவ் பை ஃபைவ் சாலுமால் கிடைக்கும்!''

''உன் பரிபாஷையெல்லாம் நிறுத்திட்டுக் காதர்பாய் கேஸைப் பாரு.''

''காதர்பாய்! பாஸ் ஹேவ் எ ஹார்ட்! மனுஷன் அப்படியே ஜுரம் வந்தாப்பல சகலமும் ஒரு மாதிரி பசலையா இருக்கேன்.''

''அடச்சீ!''

5

ஆபீஸுக்குத் திரும்பிய போது மாலை ஐந்தாகி விட்டது. பையன் கதவு திறந்து பெருக்கி பேப்பர்களை அடுக்கி ப்ளாஸ்கில் காப்பி வாங்கி வைத்திருந்தான். அந்தப் பெண் பிரசன்னா உட்கார்ந்திருந்தாள். வஸந்த் வியர்வையைத் துடைத்துக்கொண்டு,

''என்ன அதுக்குள்ள வந்துட்டீங்க?''

''சைனா பஜார் பக்கம் வந்தேன். அண்ணனைப் பற்றிச் சில விவரங்கள் சொல்லலாம்னு வந்தேன். ஆம் ஐ டிஸ்டர்பிங் யூ?''

''ஆமாம்!'' அவள் முகம் சுருங்க ''அதனால என்ன பரவாயில்லை. சொல்லவேண்டியதை சொல்லிடுங்க.''

''உங்களால ஏதாவது கண்டுபிடிக்க முடிஞ்சுதா?''

''இல்லைங்க அதை ஏன் கேக்கறீங்க? பெரும்பாலும் இன்னைக்கு உங்க கேஸ்தான். பஸ் கம்பெனியில, கம்பெனி முதலாளி கிட்ட.''

''ஒரு புடவை வாங்கலாம்னு கிளம்பினோம், நீங்களும் கூட வர்றீங்களா?''

''ஏதாவது தெரிஞ்சுதா?''

''இல்லே.''

கணேஷ் ''உங்க அண்ணனேப் பத்தி என்ன சொல்லனும் உங்களுக்கு?'' என்ருன்.

''அவன் எங்க வேலே பார்த்தான், அப்பாகிட்ட எப்படி இருந்தான். இதெல்லாம்.''

''அது தேவைன்னு நாங்களே கேட்டுக்கரேரும்.''

''இரு வஸந்த்! சொல்லுங்கம்மா.''

வஸந்த் கணேஷை முறைக்க ''எங்க அண்ணன் இதுவரைக்கும் மூணு வேலே மாறியிருக்கான். எல்லாம் அப்பா வாங்கிக் கொடுத்ததுதான். ஸ்திர புத்தி கிடையாது. வேலேல இருப்பான். திடீர்னு நாளேயிலேருந்து வேலேக்குப் போகமாட்டேன் அப்பாம் பான். அப்பாவும் எவ்வளவோ முயற்சித் தார். சிலவேளே எங்கிட்டயே சொல்லி வருத்தப்பட்டிருக்கார். ஒருவேளே டிப்ரஷ ஞகிப் போய் அப்பாவைத் தொந்தரவு பண்றமேன்னு வருத்தப்பட்டு திடுதிப்புன்னு பங்களூருக்குக் கிளம்பியிருக்காஞன்னுத் தோணிச்சு. யோசித்துப்பார்த்தா அப்படியில்லே. சாதாரணமா தமாஷாகவே பேசிக்கிட்டு இருந்தான் அப்பாகிட்ட கூட. அப்ப தான் திடீர்னு போன் கால் வந்தது. இவன் பேசவே இல்லே. 'சரி வரேன்னுன்' வெச்சான் கிளம்பினுன் —''

''போன் கால் ட்ரேஸ் பண்றது அவ்வளவு சுலபமில்லேங்க.''

அவள் தன் கைப்பையை எடுத்து அதிலிருந்து ஒரு சின்ன டயரியை எடுத்துக் கொடுத்தாள். இதில் நிறைய டெலிபோன் நம்பர் இருக்கு. அண்ணு எழுதி வெச்சிருந் தது. இதுவரைக்கும் நானே அப்பாவோ அவன் பெட்டியைக் குடைஞ்சதே இல்லே. அவன் இறந்ததற்கப்புறம் அவன் ஷர்ட், பாண்ட் எல்லாம் வண்டலூர்ல அனுதை ஆசிரமத்துக்கு அனுப்பிச்சோம். அப்ப இது கிடைச்சுது. இதை வெச்சுக்கிட்டு ஏதாவது ட்ரேஸ் பண்ண முடியுமா பாருங்க.''

''சரி வையுங்க.''

''இன்னும் எத்தனே நாள் ஆகும்?''

''ஒன் வீக்ல சொல்லிட்ரேம்மா.''

''அப்ப நான் வரட்டுமா வஸந்த்?''

''போய்ட்டு வாங்க.''

அவள் போனதும் ''என்னடாது வஸந்தா இப்படி ஒரு பெண் பிள்ளேயை புறக்கணிக் கிருன். நம்பவே முடியலேயே!''

''ப்ச்! போங்க பாஸ். ஜமுனு சிங்கைப் பார்த்ததும் சுஸ்தாயிட்டேன். பொண்ணில்லே அது! அநங்கரங்கம். மதனமேடை. போயும் போயும் இந்தக் கிழச்சிங்கம்தான் ஆப்டானு? வஸந்த்! நீ எங்கேடா போயிருந்த. ஒரு வார்த்தை சொல்லியிருந்தா! கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டு பர்மனண்டா பக்கத்திலேயே ஜால்ரா வெச்சுக்கிட்டு தாம்த தீம்த தக தாம்த தீம்த தக...''

''ஷட் அப்...''

''அநியாயம் இந்த சிங் பண்ணது!''

''எது?''

''ஜமுனுவைக் கல்யாணம் பண்ணிக் கிட்டது''

''அப்பா ஒண்ணும் சந்தோஷமா இருந் கிறதாத் தெரியலே. குாலிச் விரக்தி தெரிஞ் சுது!''

''இந்த வயசிலே போய் கல்யாணம் பண்ணிக்கிட்டா?''

''எல்லாமே வஸந்த் நினேக்கிற மாதிரி நடந்துடறதா?'' என்று கணேஷ் அந்தச் சிறிய குறிப்புப் புத்தகங்களே எடுத்துப் பார்த்தான். சிற்சில இனிஷியல்களுக்கு எதிரே சிற்சில டெலிபோன் எண்கள் இருந்தன.

''இதை வேணு விசாரியேண்டா?''

''ஒவ்வொரு எண்ணு டெலிபோன் பண்ணிகிட்டு இருக்கணுமா? வேற வேலேயில்லே!''

''அநங்கரங்கத்தைப் படிக்கிறதுதான் பெரிய வேலேயாக்கும்! காதர்பாயைப்பாரு!''

''பாஸ்! ஒரு சின்ன ஜோக்கு சொல்லியே ஆகணும். தலே வெடிச்சுரும்.''

''மெக்ஸிகோவா! வேண்டாம்ப்பா சொல்லியாச்சு!''

''இல்லே பாஸ் உபத்தரவமில்லாதது. நம்ம சிங் மாதிரி ஒரு ஆளு இன்ஷ்யூரன்ஸ் பண்ணிக்கப் போனுன். அதை ஜமுனுமாதிரி ஒரு மனேவிகிட்டே பெருமையாச் சொல்லிக் கிட்டு இருந்தானும். ''அவங்க எனக்கு அம்பத்தஞ்சு வயதுன்னு நம்பவே இல்லே கண்ணு! சட்டையைத் திறந்து மார்ல நரைமயிரைக் காட்டினதும் தான் நம்பி னுங்க'' அப்படின்னுன். அதுக்கு அந்த மனேவி ''சட்டையை எதுக்கு கழட்டணும் பேசாம பாண்ட்டை....'' கணேஷ் குறுக்கிட்டுப் ''படுபாவி போதும்! கேஸைப் பாரு!'' என்ருன்.

6

மூன்று நாளேக்கு இருவரும் அதைத் தொடர்ந்து விசாரிக்க இயலாமல் கோர்ட்டில் பிஸியாக இருந்து விட்டார்கள். வஸந்த் அவ்வப்போது ஜமுனு ஜமுனு என்று அங்கலாய்த்துக் கொண்டிருந்தான். மற்ருெரு முறை சிங் வீட்டுக்குப் போகவேண்டும் என்ருன். ''இன்னும் சில விவரங்கள் தெரிஞ்சுக்கணும்'' என்ருன்.

''எனக்கு எதற்கு திருஷ்டி சுற்று கிருய் கமலா?''

''விண்வெளி வீரர் போல இருக் கிங்களே என்றுதான்..''

''உதைப்பேன்'' என்று கணேஷ் அதட்ட ஒரு மதியத்தின் போது வஸந்த் வேறு செயலின்றி பிரசன்னு கொடுத்திருந்த குறிப்புப் புத்தகத்தில் இருந்த டெலிபோன் எண்களில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்துச் சுழற்றினுன்.

''அலோ'' என்றது பெண் குரல்.

''நான் வந்து தாமோதரனுடைய...''

''தாமு! தாம்! எங்கய்யா போயிட்ட! தாமு!'' என்று பளர் என்று டாலடிக்கும் உற்சாகத்துடன் அந்தக் குரல் வஸந்த்தைத் திகைக்க வைத்தது.

''பார்டன் மி எம் பேர் வஸந்த்!''

''தாமு இல்லையா? எங்க அவன்?''

''தாமோதரன் இறந்து போயிட்டாருங்க நீங்க யார் பேசறது?''

மறுமுனை படக்கென்று வைக்கப்பட்டது.

வஸந்த் கொஞ்ச நேரம் டெலிபோனையே பார்த்துக் கொண்டு யோசித்தான். பிறகு தீர்மானித்து அந்தப் பட்டியலிலிருந்து மற்றொரு நம்பரைத் தேர்ந்தெடுத்தான்.

''அலோ...'' குழந்தைக் குரல். தூரத்திலிருந்து 'யாரு?' என்ற மற்றொரு பெண் குரல்.

''இங்க குடு!''

''நமஸ்காரம் எம் பேர் வஸந்த். தாமோதரன் வந்து...''

''வராரா?''

''இல்லை. அவர் வர முடியாத நிலையில இருக்காரு.''

''அப்படியா எப்ப சௌகரியமோ அப்ப வரட்டும்னு சொல்லுங்க. நல்லாருக்காரா?''

''நீங்க யார் பேசறதுங்க?''

இதைக் கேட்ட உடன் மறுமுனை வெட்டப்பட்டது.

வஸந்த் அந்த டெலிபோன் எண் பட்டியலை கவனித்துக் கொண்டே ''பாஸ் இந்த நம்பர் எல்லாம் ஒரு மாதிரி பொம்பளைங்க குரலா இருக்குது. இந்தாளு தாமோதரன் பத்தி கொஞ்சம் விசாரிக்கலாம் போலத் தோணுது. கொஞ்சம் நம்ம டைப்பு போல.''

''என்னடா?''

''அந்தப் பொண்ணுங்க குரல்லேயே பெட்ரூம் தெரியுது பாஸ்.''

''நம்பறேன் நீ இதில எல்லாம் அனுபவப்பட்டவன்தானே.''

''எல்லாம் அன்லிஸ்டட் நம்பரா இருக்கும். இல்லை சரவணா ஸ்டோர்ஸ்னு உபத்திரவமில்லாத பேர்ல இருக்கும். என்ன செய்ய?''

''உனக்கு என்ன தோணுது?''

''இந்தாளு எதுக்கு பங்களூர் போனுன்னு சுலபமா இப்ப கண்டுபிடிச்சிரலாம்.''

''எப்படி?''

''பொம்பளை விஷயமா இருக்கும். செமை கிட்டன் போலிருக்கு.''

''ஒரு வேலை செய்யி. நாளைக்கு அந்தப் பொண்ணு பிரசன்னு கிட்டப் போயி அவன் முந்தி எங்கே வேலை பார்த்தான்னு சொன்னுளே அந்த ஆபீஸுங்களை எல்லாம் விசாரிச்சுக்கிட்டு வா. அதிலிருந்து ஆள் எப்படிங்கிறது ஊர்ஜிதமாயிரும். அதுக்கப்புறம் பங்களூருக்கு காரணம் கண்டுபிடிக்கிறது கஷ்டமில்லை.''

''அதோட கேஸ் க்ளோஸாயிரும்'' என்றுன் வஸந்த் சற்று துக்கத்துடன்.

''மறுபடி ஒரு நடை அந்த ஜமுனு சிங்கை விசாரிக்கணும்னு ஆசை உனக்கு! டேய் திருக்குறள்ள ''பிறனில் விழையாமை''க்கு இன்னும் வரலையா?''

''சே, சே! தப்பா நினைச்சுக்காதீங்க. கேஸுக்கு சம்பந்தம் இருந்தாத்தான் அந்தப் பக்கம் போவேன்.''

''அந்த பொண்ணு உள்ளே வந்ததுமே உன் கண்ணு விரிஞ்சுது பாரு!''

''இன்னம் கூடப் படபடப்பு அடங்கலை.''

''அதுக்கு ஒரே ஒரு பரிகாரம் இதைப் படிக்கிறது'' என்று கணேஷ் ரஸ்ஸல்லின் அவுட் லைன் ஆஃப் பிலாசபி என்கிற புத்தகத்தை அவனிடம் காட்டினுன்.

''படிச்சாச்சு பாஸ்! காதல்ங்கறதே, அன்புங்கறதே ஒருவிதமான நார்ஸிஸம்னு சொல்லியிருக்காரு.''

''அடப்பாவி இதையும் படிப்பியா நீ?'' என்று வியந்தான் கணேஷ்.

7

வஸந்த் மறுதினம் ஸிட்டி யூனியன் ப்ரைவேட் (கப்) கிளப்பிற்குப் போயிருந்தான். பிரசன்னுவின் அண்ணன் தாமோதர் முதலில் வேலை பார்த்த இடம். கார்கள் பம்பருக்குப் பம்பர் தொட்டுக் கொண்டு நெருக்கமாக நிற்க, கருப்பாக தட்டிகட்டி டென்னிஸ் விளையாட்டு அந்தப் பக்கம் 'ப்ளக், ப்ளக்' என்று சப்தித்துக் கொண்டிருந்தது. புல்வெளியில் பிரம்பு நாற்காலிகளில் செல்வந்தர்கள் பியர் அருந்திக் கொண்டிருக்க அவர்கள் மனைவியர் பாண்ட் போட்டுக் கொள்ளும் ஆசைகள் எல்லாம் நிறைவேறியிருந்தன. மெம்பர் ஷிப் மெடிக்கல் காலேஜ் அட்மிஷனை விடக் கடினமான தாம். இந்திரா காந்தியைத் தெரிந்திருந்தால் வெயிட்டிங் லிஸ்ட்டில் சேர்த்துக்

''உங்க படத்தைப் பார்த்த மக்களிடையே விழிப்புணர்ச்சி பரவியிருக்கு.''

டைரக்டர்: ''அப்படியா?''

''ஆமாம். காது கிழியற மாதிரி ஓசை அமைச்சு ஒருத்தரையும் தூங்க விடலியே.'' -சீழை. அ. கதிர்வேல்

கொள்வார்களாம் என்பது வஸந்துக்குத் தெரியும். பிலியர்ட்ஸ் ரூமைக் கடந்து லைப்ரரியைக் கடந்து ஸ்டீவர்டின் அறைக்கு வந்தான். பெயர்ப் பலகையை ஒருமுறை பார்த்துக் கொண்டு, ''மிஸ்டர் ஜேக்கப் என் பேரு வஸந்த்.''

''மெம்பரா?''

''இல்லை! இங்க கொஞ்ச நாளைக்கு முன்னால வேலை செஞ்ச தாமோதரனைப் பத்திக் கேக்கணும்.''

தாமோதரன் என்ற பெயரைக்கேட்டதும் ஒருவிநாடி உதடுகளில் இறுக்கம் ஏற்பட்டது அந்த ஜேக்கப்புக்கு.

''நான் ஒரு லாயர். அவன் சொத்து விவகாரங்களைக் கவனிக்கணும். உங்களுக்குக் கூட அவர் ஒரு சின்ன பரிசு கொடுக்கணும்னு சொல்லிட்டுப் போயிருக்கார்.''

''போயிருக்காரா எங்க?''

''தாமோதர் ஒரு பஸ் விபத்தில இறந்து போயிட்டார் தெரியாதா?''

''அடப்பாவி போயேயோ!''

''போயி! அதனால அவரைப் பத்தி நான் கேட்கிற கேள்விகளுக்கு உபத்திரவம் ஏதும் கிடையாது. நான் போலீஸ் கிடையாது, குடும்ப லாயர்!''

''என்ன கேக்கணும்'' இன்னும் சந்தேகம் குரல், பார்வை.

''அவருக்கு பங்களூர்ல யாரையாவது தெரியுமா? இதை எதுக்கு கேக்கறேன்னா விபத்து நடந்த அன்னைக்கு பங்களூருக்கு அவசரமாப் பொறப்பட்டுப் போயிருக்கார் தாமோதரன். எதுக்காகன்னு கண்டுபிடிக்க முயற்சி பண்ணிக்கிட்டு இருக்கேன். அவரை அங்க அழைச்சது யாரு? உங்களுக்குத் தெரிஞ்சிருக்குமா? யாராவது பங்களூர் பார்ட்டி!''

ஜேக்கப் ஒரு நீண்ட பெட்டியைத் திறந்து அதிலிருந்து மஞ்சள் முயல்கள் போலிருந்த டென்னிஸ் பந்து இரண்டை உருட்டிக் கொண்டு ''மிஸ்டர் ஜயந்த்...''

''வஸந்த்.''

''ஸோரி! வஸந்த். நான் கள்ளம் பறையறதில்லை. இந்த தாமோதரன் ரொம்ப மோசமான ஆளாக்கும். பங்களூர்ல மட்டுமில்லா, மெட்ராஸ், கோயமுத்தூர், பாண்டி எல்லா இடத்திலயும் அவனுக்குப் பெண் குட்டிகள் உண்டு. ஊருக்கு ஊர்! நான் என் கண்முன்னால பார்த்ததாக்கும்.''

''அப்படியா என்ன பார்த்தீங்க?''

''அதெல்லாம் பரயக் கூடாத விஷயம், ரொம்ப மோசம்.'' குரலைத் தாழ்த்திக் கொண்டு,'' ஒரு பெண்ணைப்பார்த்தால் போதும். ஒரு ஆழ்ச்சத்துக்குள்ளே....'' கையால் சைகை காட்டினான்.

''அப்படியா இண்டரஸ்டிங்! ஆள் ரொம்ப அழகா இருப்பானா?''

''அப்படியும் இல்லை! அவங்கிட்ட என்னவோ இருந்தது ஒண்ணுங்கிளாஸ் ரோக்! இருந்தாலும் பேச்சில் மனோகரமாய் வசீகரம். ஒரு, ஒரு புஞ்சிரி! ஏதோ ஒண்ணு தவறாமல் பெண்களை!'' மறுபடி சைகை.

''அடப்பாவி! அந்தாளு இங்க என்னவா இருந்தான்?''

''எனக்கு அஸிஸ்டெண்டாயித்தான் இருந்தது. வேலையில ரொம்ப சுத்தம்.''

''எந்த வேலை?''

''கிளப் வேலைதான். பட்சே ரொம்ப இந்த விவகாரம் ஜாஸ்தியாப் போயி ஸ்காண்டலாயிப் போயி, செகரட்டரி சடுதாசி கொடுத்து பணியிலிருந்து நீக்கி.''

''அப்படியா பங்களூர்ல அவனுக்கு யாராவது தெரிஞ்சிருக்கலாம்கறீங்க.''

''ஓ, ஏராளம்.''

குறிப்பா யாருன்னு உங்களுக்குத் தெரியாது.''

''தெரியாது.''

''ரொம்ப தாங்க்ஸ் வரட்டுமா?''

வஸந்த் திரும்பி டென்னிஸ் கோர்ட்டைக் கடந்து செல்லும்போது ஒரு பெண் மார்க்கருடன் ஆடிக் கொண்டிருந்தாள். வெயிலில் மேனி சிவந்து வெள்ளாடையில் கைக்குக் கீழ் வியர்த்து ஓடி ஆடிப் பந்தடித்தாள். வஸந்துக்கு அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்த ஞாபகமாக இருந்தது.

சற்றே அருகில் சென்ற போது ஜமுனாசிங்.

''ஹலோ என்னை ஞாபகம் இருக்குதா?''

அவள் திரும்பி முகத்தைத் துடைத்துக் கொண்டே, ''ஸாரி உங்களை...''

''வஸந்த். லாயர். அன்னைக்கு உங்க ஹஸ்பெண்டைப் பார்க்க வந்திருந்தோமே.''

பறக்கும் முதலமைச்சர்

மத்தியப் பிரதேச முதலமைச்சர் அர்ஜுன் சிங் போபாலில் பெட்காபி சாப்பிட்டுவிட்டு காலை டிபனுக்கு டில்லி சென்று விடுவார். மதிய உணவு பம்பாயில். இரவு சாப்பாட்டுக்கு ஜெய்ப்பூரில் இருப்பார்!

1984 ஜனவரி 31 முடிய அடுத்தடுத்து வந்த 306 நாட்களில் 336 தடவை இவர் விமானப் பயணம் செய்துள்ளார். இரண்டு விமானங்கள் மாநில அரசுக்கு இருந்தும் முதலமைச்சருக்குத் திருப்தி ஏற்படவில்லை. மூன்றாவதாக இரண்டேகால் கோடி ரூபாய்க்கு சூப்பர் கிங் ஜெட் விமானத்தை வாங்கினார்.

ஆதாரம்: இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்.
தகவல்: வெள்ளகால் இரா. கந்தையா.

''ஓ, எஸ், ஞாபகம் வருது.''
அவள் சிரிப்பு பழுதில்லாமல் இருந்தது. ''நீங்க இந்த கிளப்பில மெம்பரா?''

''இல்லே மிஸஸ் சிங். ஒரு விஷயம் விசாரிக்க வந்தேன். உங்க ஸ்டூவர்ட் கிட்ட.''

''ஜமுனான்னு கூப்பிடுங்க போதும். உங்களுக்கு வேண்டிய தகவல் கிடைச்சுதா? அன்னைக்கு சிங்கை எதுக்குப் பார்க்க வந்தீங்க?'' பேஸ் லைனில் சருக்கி ஒரு பேக்ஹாண்ட் ரிடர்ன் பண்ணும்போது அவள் அணிந்திருந்த வெண்ஸ்கர்ட் ஒரு முறை அலை பாய்ந்தது. வஸந்துக்கு சங்கடமாக இருந்தது. ''அன்னைக்கும் இன்னைக்கும் ஒரே விஷயம் தான். உங்களுக்கு தாமோதர்ங்கற வரைத் தெரியுமா?''

''தெரியும்.'' செட்டுக்கு இடையில் துண்டால் முகத்தைத் துடைத்துக்கொண்டே அவனை ஏறிட்டுப் பார்த்தாள்.

''அப்படிப்பார்க்காதீங்க. எனக்குக் கொஞ்சம் ஹார்ட் வீக்.''

அவள் சிரித்தாள். ''அன்னைக்கே கவனிச்சேன். ரொம்ப ஃப்ளாட்டர் பண்றீங்க. தாமோதருக்கு என்ன இப்ப?''

''அந்த ஆள் செத்துப் போயிட்டார் தெரியுமா?''

அவள் முகம் சட்டென்று வெளிறியது. ''இஸ் இட்! ஓ, மைகாட்! எனக்குத் தெரியவே தெரியாதே''

''அன்னைக்கு அவன் பங்களூருக்குப் போனது உங்க ஹஸ்பெண்டு பஸ் ஸர்வீஸ்லதான். ஆக்ஸிடெண்டாச்சில்லே பங்களூர் பஸ்? அதில போயிருக்கான்! உங்களுக்கு தாமோதரை எவ்வளவு நல்லாத் தெரியும்?''

''கிளப்பில பார்த்திருக்கேன் அவ்வளவுதான்'' என்றாள்.

''பங்களூர்ல அவனுக்கு தெரிஞ்ச ஆளு உண்டான்னு விசாரிக்கணும். உங்க ஹஸ்பெண்டு சொல்லலே? இந்தாளு செத்துப் போயிட்டதா?''

''அவர் பிஸினஸ் விஷயம் ஒண்ணும் எங்கிட்ட சொல்ல மாட்டாரு. நானும் கேட்டுக்கறதில்லே. பஸ் விபத்தில மாட்டிக்கிச்சுன்னு தெரியும். எத்தனை நஷ்டம்னு? சொன்னார். இன்ஷூரன்ஸ் எத்தனை கொடுப்பாங்கன்னு சொன்னார். ஆர்ஸி புக்கே எம் பேர்ல இருந்ததாலே.'' அவள் தன் நகத்தைக் கடித்துக் கொண்டே யோசனையில் இருந்தாள். ''தாமோதர் போயிட்டானா? இட்ஸ் எ பிட்டி!'' என்றாள்.

''கடைசியா அந்த ஆளை எப்பப் பார்த்தீங்க?''

''எப்பப் பார்த்தேன்?'' என்றாள். ''நீங்க தாமோதர் ஃப்ரெண்டா?''

''இல்லேங்க. அவருடைய தங்கை என்னை விசாரிக்கச் சொன்னாங்க. பங்களூருக்கு எதுக்குப் போகணும்னு?''

''எதுக்குப் போனாராம் சண்டுபிடிச்சீங்களா?''

''இல்லேங்க. ஆனா உத்தேசமா காரணம் தெரிஞ்சுப் போச்சு.''

''என்ன காரணம்?''

''வெளிய சொல்லிக்கும்படியா இல்லே. நான் கூட டென்னிஸ் ஆடுவேன். நீங்க ஆடுங்க. நான் கொஞ்ச நேரம் பார்த்துட்டுப் போறேன். பந்து படறதோ படலையோ நீங்க கோர்ட்டிலே நகர்றதே வஸந்தம்! 'மனக்கதவு தட்டி மாணிக்கம் கொட்டுகின்ற எனக்கு வயதாவதில்லே; என்றும் இளையவள் நான்'னு நீங்கதான் கவிதை எழுதினீங்களோ?''

அவள் லேசாகப் புன்னகைத்தாள்.. ''வஸந்த், நான் உங்க கூட தனியாப்பேசணும்'' என்றாள்.

''பேசலாம் இப்பவே ஆஜர்'' என்றான்.

''இப்ப இல்லே அவர் என்னை பிக்—அப் பண்ணிக்க வந்துருவார். நாளைக்கு காலையில பத்து பத்தரை மணிக்கு எங்க வீட்டுக்கு வர்றீங்களா?''

''அதைவிட வேற என்ன வேலே எனக்கு?'' என்றான் வஸந்த் உற்சாகத்துடன்.

8

''நிஜமாவே சொல்றேன் பாஸ், தற்செயலாத்தான் ஜமுனாவை சந்திச்சேன். தாமோதரைப் பத்தி விசாரிக்க யூனியன் கிளப் போறேன். அங்க இந்தம்மா டென்னிஸ் ஆடிக்கிட்டு இருக்காங்க! கையில ரெண்டு பாலு, மெய்ல ரெண்டு பாலு என்ன ஓட்டம், என்ன ஆட்டம்!''

''தாமோதரைப் பத்தி விசாரிச்சியா மறந்துட்டியா?

''எல்லாம் விசாரிச்சாச்சு. ஜேக்கப்புன்னு ஸ்டீவர்ட் எல்லாம் புட்டுப் புட்டு வெச்சுட்டான். பாஸ் இந்த தாமோதர்ங்கிறவன் சரியான காஸனோவாபோல

சுலபமானது!

ஒருசமயம், முல்லாவின் பக்கத்து வீட்டுக்காரன், துணி உலர்த்தும் கொடியை இரவல் கேட்டு வந்தான்.

''அடடா...! அதில் நான் மாவு உலர்த்தியிருக்கிறேனே..!'' என்றார் முல்லா.

''துணி உலர்த்தும் கொடியில்.. மாவு எப்படி உலர்த்த முடிந்தது?'' என்று இரவல் கேட்டு வந்தவன் திருப்பிக் கேட்டான்.

''இரவல் கொடுப்பதைக் காட்டிலும் அது சுலபம் தான்!'' என்றார் முல்லா அமைதியாக.

—பானு மணாளன்.

இருக்கு. ஊருக்கு ஊர் உருப்படியாம். புல்லுக்குத் தண்ணி இரைக்கிற பொண்ணைக் கூட விட்டு வைக்க மாட்டானாம். இதுக்கெல்லாம் மச்சம் வேணும் பாஸ்! கேஸ் தீர்ந்துப் போச்சு! பிரசன்னா கிட்ட சொல்லிட வேண்டியதுதான். த பாரும்மா. உங்கண்ணா விவகாரம் கொஞ்சம் உள்ளே போனா டெக்கமரான் கதை மாதிரி விரியறது. பங்களூர் போறதுக்கு அவனுக்கு ஏகப்பட்ட காரணம் இருக்கலாம். ஆனா அதையெல்லாம் குடைஞ்சா நல்லா இருக்காது. மரியாதை கெட்டுப் போயிடும்னு சொல்லிடலாம்.''

''போன் கால்?''

''எஸ்.டி.டி. போட்டு ஏதாவது பொண்ணு கூப்பிட்டிருக்கும்! உடனே பஸ் பிடிச்சு வா! யாரும் இல்லை. தனியா இருக்கேன்னு. இவனும் போட்டது போட்டபடி கிளம்பியிருக்கான்! பாஸ், தாமோதர் அந்த கிளப்பில கொஞ்ச நாளைக்கு வேலை பண்ணியிருக்கான். கணக்கும் பண்ணியிருக்கான்னு தெரியுது. ஜேக்கப் சொல்றுப்பல ஏய்! பயங்கரம்! பெண் குட்டின்னா வார்த்தை அப்புறம். பாஸ் ஜமுனா நாளைக்குக் காலைல என்னைக் கூப்பிட்டனுப்பிச்சிருக்கா.''

''இது மட்டும் என்னவாம்?''

''சும்மா போற போக்கில சிற்பியோட கவிதையை அவுத்து விட்டேன். அம்மா படு இம்ப்ரெஸ் ஆயி நாளைக்குக் காலைல எனக்கு இன்விடேஷன்.''

''நானும் வரேன்'' என்றான் கணேஷ்.

''நீங்க எதுக்கு காதர்பாய் கேஸைப் பாருங்க.''

''வஸந்த், ஒரே ஒரு அட்வைஸ். மத்தவங்க பெண்டாட்டிங்கள விட்டுடு!''

''மத்தவங்க பெண்டாட்டிதான் ரொம்ப ஸேஃப்!''

''உதை வாங்கப் போறே. அயோடக்ஸ் வாங்கி வெச்சிக்க ஒரு பாட்டில்!''

9

கணேஷ் அன்றிரவு காதர்பாய் கேஸில் தான் ஆழ்ந்திருந்தான். வஸந்த் அவ்வப்போது கணேஷ் கேட்ட சட்டப் பாயிண்டுகளைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

''அப்பீல வந்து அப்பெல்லேட் கோர்ட்டில டிக்ரி ரிவர்ஸ் ஆயிருந்துதுன்னா ரிமாண்ட் ஆர்டர் பண்ணலாம்.''

''இன்னொரு கண்டிஷன் இருக்குடா. ஆடர் 41-ல 24-ஐப் பாரு.''

''எப்டி பாஸ் இவ்வளவு ஞாபகசக்தி?''

''ஒரு எழவும் இல்லை. குறிச்சு வெச்சிருக்கேன் எடு கோடை.''

''என்னவோ ஆர்டர் என்னவோ டிக்ரி'' கணேஷ் கொட்டாவி விட்டு டி.வியை சுவாரசியமின்றித் தட்டினான். உடனே சங்கீதம் கேட்டு பிம்பம் உயிர் பெற்று ஒரு மாது கஷ்டப்பட்டு நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தாள்.

''இவங்களை எல்லாம் பதினெட்டு வருஷத்துக்கு முன்னால கூப்டிருந்தா ஒயிலா இருக்கும் பாஸ். ஆடறவங்களையும் துன்புறுத்தறுங்க. பார்க்கறவங்களையும்.''

''இது என்னடா டான்ஸு?''

''இதுதான் ஒடிஸ்ஸி. மொத்தமே மூணு நாலு வகை டான்ஸ்தான் இருக்கு. குச்சுப்புடி, கதக், பரதநாட்டியம்... மத்ததெல்லாம் சினிமா டான்ஸ்.''

கணேஷ் அவன் சொல்வதைக் கவனிக்காமல் ''அன்னிக்கு அந்தப் பொண்ணு சொன்னது கூட ஒடிஸ்ஸிதானே?'' அலமாரிக்குச் சென்று பழைய செய்தித் தாள்களைப் புரட்டினான். ஷ்ய் என்று சீழ்க்கை அடித்தான். ''வஸந்த் அந்தக் குறிப்புப் புத்தகத்தைக் கொண்டா.''

''எது பாஸ்?''

''அதான் அந்த தாமோதருடைய டெலிபோன் எண்களின் பட்டியல்.''

''அது எதுக்கு?''

''கொடேன் சொல்றேன். வஸந்த் அதை எடுத்துக் கொடுக்க ''ம்? இஃப் ஐ'ம் நாட் மிஸ்டேக்கன்...'' என்றான்.

''என்ன பாஸ் உளர்றீங்க. இல்லை ஏதோ பயங்கர சிந்தனை!''

''இந்த நம்பரை ட்ரை பண்ணிப்பாரு!''

''எதுக்கு?''

''கழுட்டேன் சொல்றேன். அப்புறம் நான் கேக்கற கேள்விகளுக்குக் குறுக்கே பேசாம பதில் சொல்லு. பஸ் விபத்து தினத்தின் போது பஸ் எப்ப புறப்பட்டது?''

''ஒம்பதரைக்கு.''

''குட்! இறந்து போன தாமோதருக்கு பங்களூர்ல யாரையாவது தெரியுமா? விவரம் தெரிஞ்சுதா?''

''விவரம் தெரியலை. ஆனா அங்க நிச்சயம் கேர்ள் ஃப்ரெண்டு இருக்கலாம்னு தோணுது.

பாவம் பாப்பா!

கெய்ரோ போலீஸ் நிலையத்தில் அழுதபடியே ஒரு சிறுமி நுழைந்தாள்.

''எங்க அப்பா கிட்டே நிறையப் பணம் இருக்கு..... கொட்டி வைத்திருக்கிறார்...! ஆனா, எனக்கு மட்டும் புதுகவுன் வாங்கித் தரமாட்டேன் என்கிறார்!'' என்றாள்.

போலீஸ் அதிகாரி மனமிரங்கி, ''எங்கே உங்க வீட்டைக் காட்டு, அப்பாவிடம் சொல்லி நான் கவுன் வாங்கித்தர ஏற்பாடு செய்கிறேன்'' என்றார்.

வீட்டைக் காண்பித்தாள் சிறுமி. தந்தையோடு ஒரு பெரிய நோட்டு அடிக்கும் கும்பலே பிடிபட்டது.

ஆதாரம்: ''ஹிம்மத்'' — தகவல்: ப. கந்தசாமி.

ஏன்னு ஊருக்கு ஊரு.... பாஸ், நம்பர் ரிங்கிங்.''

கணேஷ் டெலிபோனை வாங்கி ''ஹலோ மே ஐ ஸ்பீக் டு மிஸஸ் ஜமுனாசிங்!'' என்றான்.

கொஞ்ச நேரம். ''ஹல் வெய்ட்'' என்றான்.

வஸந்த் அவனை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்து ''ஜமுனாசிங்? அவங்க நம்பர் தாமோதர் லிஸ்ட்டிலேயா? எப்படி பாஸ்?''

''அவங்க வீட்டுக்குப் போயிருந்த போது நீ ஜமுனாவையே பார்த்துக்கிட்டு இருந்தே. நான் டெலிபோன் நம்பரை நோட் பண்ணிக்கிட்டு இருந்தேன். பார்வைல தான் வித்தியாசம்.''

''ஆனா புரியலே பாஸ்! அந்த நம்பர் இவன் டயரியில எப்படி?''

''எப்படி? யோசி! அதுக்குள்ள ராத்திரி காரை எடுத்துக்கிட்டு வேலூர் போய் வந்துரு!''

''என்னது?''

''நாளைக்கு மத்தியானத்துக்குள்ள வந்துரலாம்!''

''எதுக்கு?''

''இந்த ஆக்ஸிடெண்டை விசாரிச்ச எஸ். பியைப் பார்த்து அந்த பஸ்ல போன பாசஞ்சர்களோட லிஸ்ட்டு வெச்சிருப்பார். அதனுடைய போட்டோ காப்பி வேணும்!''

''பாஸ் சத்தியமா புரியலே. பயங்கர வேகத்தில திங்க் பண்றீங்க!''

''மிஸ்டர் வஸந்த் நீ என்ன நினைக்கிறே? தாமோதருக்கு என்ன ஆயிருக்கும்னு சொல்லு. தப்பா இருந்தாலும் பரவாயில்லே சொல்லு...''

''பங்களூர்ல இருந்து கால் வந்திருக்கு அவனுக்கு!''

வஸந்த் கணேஷை சந்தேகமாய்ப் பார்க்க ''மேலே சொல்லு'' என்றான்.

''பங்களூர்ல தெரிஞ்ச பொண்ணுயாரோ இருந்திருக்கணும். ஏன்னா கிளப்பில விசாரிச்சதில....

''ஓக்கே. பங்களூர்ல அவனை யாராவது கூப்பிடறதுக்கு சாத்தியக் கூறு உண்டு. நான் மறுக்கலே மேலே.''

''போன் கால் வந்தது. வாத்தியார் அவசரமாப் புறப்பட்டு ஜமுனா டூரிஸ்ட் பஸ்ல போயிருக்கார். பஸ் விபத்தில மாட்டிக்கிட்டு இருக்கு...''

''குட்! ஆரம்பத்தில இருந்து பார்க்கலாம். பிரசன்னா, அதான் தங்கை சொன்னதை எவ்வளவு தூரம் கவனிச்ச பார்க்கலாம். புறப்படறப்ப அவங்க என்ன செஞ்சுக்கிட்டு இருந்தாங்க?''

''டீ. வி. பார்த்துக்கிட்டு...''

''என்ன ப்ரோகிராம்?''

''ஒடிஸ்ஸி நடனம்! அதைக் கலாட்டாப் பண்ணிக்கிட்டு இருந்தாங்களாம்!''

''வெரிகுட் நல்ல ஞாபகம். விபத்து என்னிக்கு நடந்தது?''

''மார்ச் இருபத்தேழு.''

''மார்ச் இருபத்தேழு பேப்பரைப்பாரு.''

கணேஷ் அவன் மேல் பழைய பேப்பரை எறிய வஸந்த் ''பாஸ் நீங்க எந்த பேட்டைல ஒதுங்கறீங்கன்னே தெரியலையே. பேப்பர்ல இருபத்தெட்டாந்தேதிதானே விபத்தைப் பற்றிச் செய்தி வரும்?''

''முட்டாள் இருபத்தேழு டீ. வி. ப்ரோக்ராமைப் பாரு! ஒடிஸ்ஸி நடனம் இருபத்தேழாந்தேதி இரவு பத்திலிருந்து பத்தரை வரைக்கும் நேஷனல் ப்ரோக்ராம் ஆஃப் டான்ஸ்! செவ்வாய்க்கிழமை பஸ்ஸு புறப்பட்டது எப்ப?''

''ஒம்பதரைக்கு!''

''என்ன சொல்றே!''

வஸந்த் நெற்றியைச் சுருக்கிக்கொண்டு ''ஒருவேளை பஸ்ஸை பூந்தமல்லியில புடிச்சானோ அவசரத்தில வழியில நிறுத்தி ஏறிக்கிட்டானோ?''

''சரி! அது ஒரு சாத்தியம். வேற ஏதாவது இருக்கா?''

''அல்லது அவன் அந்தபஸ்ல போகவே இல்லே! எப்டி பாஸ்? அவன் பாடியை விபத்திலிருந்து எக்ஸ்ட்ரிகேட் பண்ணியிரு...'' வஸந்த் திடீர் என்று பல்பு போட்டாற்போல் பிரகாசமாகி, ''ஓ பாஸ்! நீங்க சொல்றது புரியறாப்பல இருக்குது. அதான் டெலிபோன் நம்பரா? பிரிலியண்ட்!''

''இல்லே இன்னும் இல்லே! இது ஒரு நிழல்தான். அந்த டெலிபோன் பட்டியலில் ஜமுனாசிங்குடைய நம்பர் இருக்கிறது ஒரு விதமான லாங் ஷாட் தான். பிரயாணிகள் பட்டியலை வேலூர்ல இருந்து பெறுற வரைக்கும் நாம ஏதும் அவசரப்பட்டு முடிவெடுத்துடக் கூடாது'' என்றான்.

''அப்ப இப்ப?''

''நான் நிம்மதியா தூங்கப் போறேன். நீ என்ன பண்றே,காரை எடுத்துக்கிட்டு...''

''அய்யோ தூக்கம் போச்சா?''

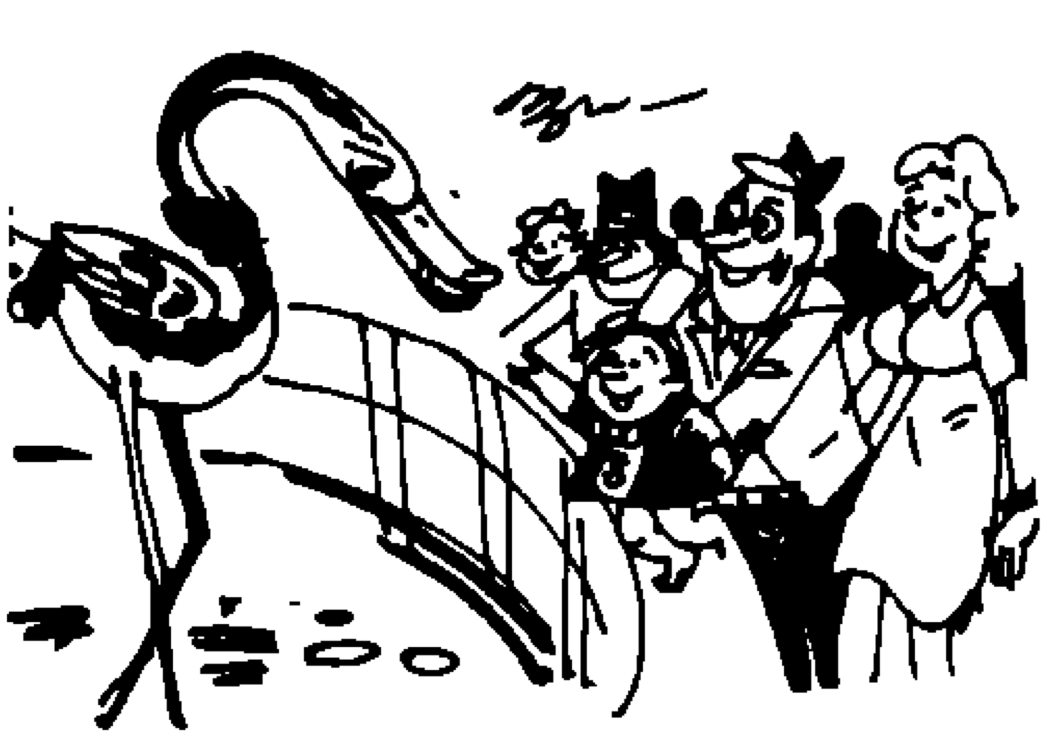

''தயவு செய்து காசுகள் போடாதீர்; அவை நெருப்புக் கோழியின் உயிரை விழுங்கி விடும்!''

ஆஸ்திரேலியாவில் உள்ள மிருகக் காட்சி சாலை ஒன்றில் நெருப்புக் கோழிகள் உள்ள பகுதியில் மேற்கண்ட அறிவிப்பைக் காணலாம்.

இந்த அறிவிப்புக்குக் காரணம்?

காசுகளை நெருப்புக் கோழி விழுங்குவதை மக்கள் வேடிக்கை பார்த்தனர். திடீரென்று இறந்து விட்ட ஒரு நெருப்புக் கோழியை ஆய்வுக்காக அறுத்துப் பார்த்த டாக்டர்கள், அதன் வயிற்றில் 16 காசுகள் இருந்ததையும், அவை ஏற்படுத்திய ரணங்கள் தான் மரணத்துக்குக் காரணம் என்பதையும் கண்டுபிடித்தனர்! -ப. கந்தசாமி.

''நாளைக்கு மத்தியானம் சேர்த்துவெச்சித் தூங்கிக்கோயேன். உனக்கே சுவாரஸ்யமா இல்லே?''

''இருக்கு ஆனா!''

'இப்ப ''ஆனா' எதுவும் வேண்டாம். ஃபாக்ட்ஸ் கலெக்ட் பண்ணிக்கலாம். அதுக்கப்புறம் இந்த ஆனால் தியரி எல்லாம் வெச்சுக்கலாம்.''

''கார்ல பெட்ரோல் இருக்கா?''

10

வஸந்த் மறுதினம் வேலூர் போய் விட்டுத் திரும்ப மாலை நான்கு மணியாகி விட்டது. கணேஷ் பதற்றமில்லாமல் 'ஹிந்து'வில் க்ராஸ்வேர்டு போட்டுக்கொண் டிருந்தான். வஸந்த் வந்து உள்ளே நுழைந்து ஜாக்கெட்டைக் கழற்றிவிட்டு அவனைப் பார்த்து, ''நாய் மாதிரி அல்லாடிட்டு வரேன். க்ராஸ்வேர்டா? சில பேருக்கு மச்சம் பாஸ்'' என்றான்.

''என்ன அந்த லிஸ்ட்டைப் பார்த்தியா அதில தாமோதர் பேர் இல்லேதானே?''

''அதான் இல்லே! ஸ்பஷ்டமா அவன் பேரும் இருக்குது. எஸ். பி. ரொம்ப தகராறு பண்ணிட்டார். ராஜேந்திரன் பேரை உபயோகித்தாயிடுத்து. அவர் நான் புருடா விடறேன்னு ராஜேந்திரனுக்கு போன் பண்ணியே கேட்டுட்டார். நல்லவேளை கணேஷை எனக்குத் தெரியும். தாராளமாக் காட்டலாம்னுட்டாரு. இப்ப போன் பண்ணாலும் பண்ணுவார்.''

''மத்தியானமே போன் பண்ணிட்டாரு. நீ போனதைச் சொல்லு. 'போட்டோ ஸ்டேட்' எடுத்துக்கிட்டு வந்தியா?''

''வேலூர்ல வீடியோ நிறைய இருக்கு. ஜெராக்ஸைக் கண்டுபிடிக்கிறதுக்குள்ள தாவு தீர்ந்து போச்சு''.

''எடுத்துட்டு வந்தியா, இல்லேயா?''

''ஆச்சு பாஸ் பாருங்க...''

கணேஷ் அந்தப் பட்டியலை வாங்கிப் பார்த்தான். தாமோதரன் பெயர் எட்டாவதாக இருந்தது இனிஷியல் இல்லாமல் வெறும் தாமோதர். ''ரெண்டு மூணு பேர் லிஸ்ட் தயாரிச்சிருக்காங்க போல. கையெழுத்தைப் பாருங்க. ஆனா பாஸ் நீங்க நினைச்சது நடக்கலே. நீங்க லிஸ்ட்டில இவன் பேர் இருக்காதுன்னு நினைச்சீங்க இல்லேயா?''

கணேஷ் ''புரியலே'' என்றான். ''லிஸ்ட் டில பேர் இருக்கு. பின்ன டயமிங் உதைக் குதே!''

''ஒன்று அன்னைக்கு பஸ் லேட்டாப் புறப்பட்டிருக்கணும், இல்லே...''

''இல்லே?''

''வேற எதுவும் சொல்லத் தெரியலே. விடுங்க பாஸ். இது ஒரு சின்ன முரண்பாடு. ஏதாவது காரணம் இருந்துதான் ஆகணும். அவன் பஸ்லதான் போயிருக்கான். சந்தேகமே இல்லே. எஸ். பி. சொன்னார். அவர்தான் போய்ப் பார்த்தாராம். பாடிங்கள்ளாம் ரோடோரத்தில கிடந்ததாம். ஒவ்வொண்ணை அப்புறப்படுத்தி அனுப்பினாராம் ஃபண்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு.''

''வஸந்த் அந்த பஸ் ஒம்பதரைக்கு கிளம்பினதா யார் சொன்னாங்க?''

''புக்கிங் ஆபீஸ்ல இருந்த அந்த குமாஸ்தா... என்னவோ அய்யங்கார் பேரு. சினிமா ரசிகர். பொதுவா சொன்னாரு. எங்க பஸ்ஸு ஒருநாள் கூட தாமதமா கிளம்பனதில்லே. ஏன்னா ஒசூர்ல இன்னொரு டே ட்ரிப்பு இருக்குன்னாரு...''

''அன்னிக்குக் கிளம்பின நேரத்தைக் குறிச்சு வெச்சிருப்பாங்களோ?''

''அப்படி ஒண்ணும் சொல்லலே.''

''அதைக் கொஞ்சம் விசாரிச்சுடேன்.''

''அய்யோ என்ன பாஸ் விடமாட்டீங்க போலிருக்கு!''

''த பார், எனக்கு விதியில நம்பிக்கை இல்லே. அன்னைக்கு அவனை அழைச்சது விதி யில்லே.''

''விதி தான். அவன் எப்படிச் செத்திருந்தாலும் அவனை விதிதான் அழைச்சிருக்கு!''

''ஒரே ஒரு முறை அந்த ஜமுனாசிங்கைப் பார்த்துட்டு இந்த கேஸை க்ளோஸ் பண்ணிரலாம். நீ இரு. ரொம்ப டயர்டா இருப்பே. நான் போய்ப் பார்த்துட்டு...''

''டயர்டும் இல்லே. ஒரு புடலங்காயும் இல்லே. நானும் வரேன். இப்ப இங்க தனியா என்ன செய்யப் போறேன்.''

''திருக்குறள் படிக்கிறது.''

''அங்க வந்து படிக்கிறேனே!''

வஸந்துக்குப் பெருத்த ஏமாற்றமாக ஜமுனாசிங் வீட்டில் இல்லே. ''பெரியவருதான் இருக்காருங்க'' என்றான் வேலைக்காரன்.

''அவரைப் பார்க்க முடியுமா?'' என்றான் கணேஷ்.

''தூங்கறாருங்களே.''

சிங் மாடிப்படிகளில் இறங்கி வந்து கொண்டே, ''பொய் சொல்லாதே. நான் முழிச்சுக்கிட்டுத்தான் இருக்கேன். மிஸ்டர் கணேஷ் என்ன விஷயம்?''

'அர்ஜென்டைனா'வைச் சேர்ந்த 'ஜான் மார்ஷல்' என்பவர் ஒரு சிகரெட் கம்பெனிக்கு, ''நான் தங்கள் நிறுவனம் தயாரிக்கும் சிகரெட்டை விரும்பி அதிகமாக உபயோகித்ததினால் தற்போது எனக்கு இருதய நோய் வந்துள்ளது. இந்நோய் முழுதும் குணமாக ஆகும் செலவைத் தாங்களே ஏற்க வேண்டும். இல்லையெனில் உங்கள் சிகரெட்டினால் எனக்கு வந்த நோயினைப் பற்றி நான் எல்லாப் பத்திரிகைகளிலும் விளம்பரம் செய்ய நேரிடும்'' என்று கடிதம் எழுதியிருந்தார். முடிவு, அவருடைய கோரிக்கையை அந்த சிகரெட் கம்பெனி ஏற்றுக் கொண்டது.

—ஜா. ரவி.

''உங்க மிஸஸைச் சந்திக்க வந்தோம்.''

''எதுபற்றி?''

''அதாங்க அந்த தாமோதர், விபத்தில இறந்து போனாரே!''

''இன்னும் முடியலையா? அட ராமா! என் மனைவி எங்க வந்தா?''

''உங்க மனைவி டென்னிஸ் கிளப்புல ஸி.யூ.பி கிளப்பில மெம்பரா இல்லே? அதே கிளப்பில இந்த தாமோதர் அஸிஸ்டெண்ட் ஸ்டீவர்டாய் இருந்திருக்கான். உங்க வீட்டு டெலிபோன் நம்பர் அவன் டயரியில இருந்தது.''

''இருந்தா? வாட் ஆர் யூ இம்ப்ளையிங்?''

''நத்திங்! உங்க மனைவிக்கு அவனைத் தெரிஞ்சிருக்கலாமோன்னு ஒரு சின்னதா...''

''ஸோ வாட்? என்ன கணேஷ், ஏதாவது புதுசா உண்டா? அவன் விபத்தில செத்துப் போனான். எங்க பஸ் விபத்து. வி ஆர் ஸாரி! கூடுமானவரை காம்பன்சேஷன்பண்ணப்பார்க்கிறோம். தேர் எண்ட்ஸ் தி மாட்டர்!''

''ஸார் அன்னைக்கு உங்க பஸ் எத்தனை மணிக்குக் கிளம்பிச்சு?''

''நைன் தர்ட்டிக்குத்தான்.''

''எப்டி அவ்வளவு ஷ்யூரா சொல்றீங்க?''

''நான்தானய்யா அனுப்பிச்சேன்! நானே அதில போறதா இருந்துதானே போஸ்ட் போன் ஆயி...''அப்புறம் லாக் புக்ல எண்ட்ரி இருக்கும்...

''அப்ப தாமோதர் அந்த பஸ்ல போயிருக்க முடியாது.''

''வாட் நான்சென்ஸ்'' என்றார் அவர். கணேஷைப் பார்த்து பொறுமையில்லாமல், ''அடிபட்டு வேலூர் ரோட்டோரத்தில கிடந்தான். லிஸ்ட்ல பேர் இருக்கு!''

''அப்ப அந்த தாமோதரும், இந்த தாமோதரும், அதாவது பிரசன்னாவுடைய அண்ணன் தாமோதரும் வேற வேற ஆளாயிருக்கணும்!''

''அவங்கதான் வந்து பார்த்தாங்க. அடையாளம் கண்டு கொண்டாங்களே!''

''எங்கேயோ உதைக்குது ஸார் இந்த கேஸ். நீங்க ஒத்துழைச்சீங்களானா கண்டுபிடிக்கலாம்!''

''என்ன பண்ணணும் சொல்லுங்க!''

''உண்மையைச் சொல்லிடுங்க'' என்றான் கணேஷ்!

''வாட் டூ யூ மீன் கணேஷ்!''

''ஒண்ணு புறப்பட்ட சமயம் தப்பு. ஒம்பதரைக்கு...வெய்ட் எ மினிட்! ஸார் நான் ஒண்ணு சொல்வேன். நீங்க கோவிக்காமக் கேப்பீங்களா?''

''ஐ ஹேவ் நோ டைம். ராத்திரி வாங்க. சொல்லுங்க. என் மனைவியையும் சந்திச்சு... தாராளமாக் கேட்டுக்கங்க...''

''ஓ எஸ்! ராத்திரியே வரோம். அப்படின்னா நீங்க தாமோதரைக் கொல்லலைங்கறீங்க இல்லையா?''

புறப்பட்டவனை அவர் ''வாட்!'' என்று கூவியது தடுத்து நிறுத்தியது. ''இரு இரு! என்ன சொன்னே?''

''ஒண்ணுமில்லே!''

''என்னய்யா! உளறிட்டு நீ பாட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போயிட்டிருக்கே. வாட் டூ யூ மீன் பை தட் இன்ஸினுவேஷன்?''

'வஸந்த் கணேஷை பிரமிப்புடன் பார்த்திருக்க...''இல்லே ஸார்! கோவிச்சுக்காதீங்க. ஒரு சாத்தியக் கூறு! ஆல்டர்நேட் ஸினேரியோ அவ்வளவுதான். வரேன்.''

''இரு, இரு. என்ன சொன்னே நீ? சரியாச் சொல்லித் தொலை! நான் வந்து? தாமோதரை?''

''இல்லே ஸார். சும்மா உவ்வாக்கட்டிக்கு! இவர் திடீர் திடீர்னு இப்படித்தான் வைல்டா ஏதாவது சொல்வார். மறந்துருங்க. நிம்மதியாத் தூங்குங்க. நாங்க வரோம்'' என்றான் வஸந்த்.

சிங் அவர்களை வழிமறித்தார். ''இரு, நீ சொல்ல வந்ததைச் சொல்லிட்டுத்தான் போகணும்? என்ன பைத்தியக்காரத்தனமாக இருக்கு. ஏதாவது உளறுவியாம். சரியா என்னன்னு சொல்ல மாட்டியாம்.''

கணேஷ் வஸந்தைப் பார்த்தான்.

''உக்காரு'' என்று அதட்டினார்.

கணேஷ் உட்கார்ந்து கொண்டு, ''ஸார், நான் சொல்றது ஒரு விதத்துல ஒரு மாதிரி ஊகம்தான்; தியரி தான். இது தப்புன்னு நிரூபிக்க வேண்டியது கூட உங்கப்பொறுப்பு இல்லே. எம்மேல கோவிச்சுக்கக் கூடாது. கோவிச்சுக்கலேன்னா சொல்றேன். சிரிக்காதீங்க'' என்றான்.

''சொல்லுங்க.''

''விபத்து நடந்த அன்னைக்கு நீங்க ராத்திரி அதே பஸ்ல கிளம்ப இருந்தீங்க. அங்க போனீங்க. கடைசி சமயத்தில மறுநாள் எங்கேஜ்மெண்ட் ஞாபகம் வந்து நீங்க திரும்பி வீட்டுக்குப் போனீங்க.''

''ம் சொல்லுங்க!'' வேலைக்காரன் கொண்டு வந்த சர்பத்தை யாரும் கவனிக்கவில்லை.

''திரும்பி வந்ததும் ஒரு காட்சியைப் பார்க்கிறீங்க. ஸாரி, நான் படு தப்பா இருக்கலாம்! இதில ஒரு ஊகம்தான். மிஸ்டேக் பண்ணிக்கக் கூடாது...''

''இல்லே.''

''உங்க மனைவியையும் தாமோதரையும் பார்க்கறீங்க! தாமோதர் கொஞ்சம் வசீகரமான ஆசாமி. பெண்களைக் கவரக்கூடியவன். உங்க மனைவி 'ஸி.யூ.பி.யில மெம்பர். டென்னிஸ் மெம்பர். தாமோதரை சந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் இருந்திருக்கலாம். அவன் பேச்சில, இளமையில, யூ ஃபாலோ வாட் ஐ மீன்! நீங்க ஊருக்குப் போறீங்கன்னு பத்துப் பத்தரை மணிக்கு உங்க மனைவியே அவனை டெலிபோன் மூலம் கூப்பிட்டிருக்கலாம். ஸார் நான் சொல்றது அத்தனையும் அபத்தமா 'இருக்கலாம்! மன்னிச்சுக்கங்க! தொடரட்டுமா? நிறுத்திரட்டுமா?''

''சொல்லுங்க.''

''அவங்களை நீங்க படுக்கையில பார்க்கறீங்க. உங்க உள்ளம் கொதிக்கிறது! என்ன செய்யறீங்க? அந்த ஆத்திரத்துல என்ன வேணா செய்திருக்கலாம் நீங்க. தோட்டத்தில அவன் வெளிய வரக் காத்திருந்து மண்டைமேல ஒரே போடு! தோட்டத்தில

எத்தனை ஆயுதம் இருக்குது? அந்த அதீத உணர்ச்சிகரமான சமயத்தில அவனை அடிச்ச அடியில அவன் மண்டை உடைஞ்சு கிராக் ஆயி ரத்தம் வடிஞ்சு அவன் அங்கேயே பிராணனை விட்டுட்டான். உடலை என்ன செய்யறதுன்னு... வஸந்த் கண்டின்யூ...!''

''நானு பாஸ்!'' என்றான் வஸந்த் திடுக்கிட்டு. இப்போது சிங் மவுனமாகவே இருந்தார்.

''ஆமாம் இத்தனை நேரம் உனக்குக் கிளியரா இருக்கணுமே?''

''சொல்றேன்! அப்புறம் என்ன பண்ணீங்க அந்த ஆளுக்கு கபால மோட்சம். பாடியை வெச்சுக்கிட்டு என்ன பண்றதுன்னு தெரியாம திருதிருன்னு விழிச்சீங்க. சரி, ராத்திரி ஆரவாரம் அடங்கினதும் தோட்டத்துலேயே புதைச்சிடலாம்னு படுக்கைக்கு போயி விழுந்திட்டீங்க. உங்க மனைவி இங்க நடந்ததெல்லாம் தெரியாம தூங்கிக்கிட்டு இருக்காங்க. இல்லை தெரிஞ்சிருக்கலாம்...! ராத்திரி உங்களுக்கு எதிர்பாராத நியூஸ் கிடைக்குது! உங்க பஸ் வேலூர் தாண்டி ஆக்ஸிடெண்ட் ஆயிட்டதாகவும் பத்து பதினைஞ்சு பேர் இறந்துபோயிட்டதாகவும், உங்களை உடனே வரச் சொல்லி. ஒரு வரப்பிரசாதம் மாதிரி ஆக்ஸிடெண்ட்! என்ன பண்றீங்க? தாமோதரரோட பாடியை கார் டிக்கியில போட்டுக்கிட்டு ஆபீசுக்குப் போயி பாசஞ்சர் லிஸ்ட்டை வாங்கி எடுத்துக்கிட்டு...''

''நான் சொல்றேன்!'' சிங் மெஷின் போலத் தொடர்ந்தார்.

''அந்த பாசஞ்சர் லிஸ்ட்டில அவசரமா தாமோதர் பேரை எழுதிக்கிட்டேன். எட்டாம் நம்பர் சீட்டுக்கு எதிராக் காலியாய் இருந்த இடத்தில இவன் பெயரை நிரப்பினேன். அங்கே ராத்திரி போனேன். ஸ்தலத்தில அந்த இருட்டில போலீஸ் ஆம்புலன்ஸ் கொண்டு வர்றதுக்குப் போயிருந்த போது அந்த உடல்களோட இந்தக் கிராதகனுடைய உடலையும் சேர்த்துர்றது எனக்கு ரொம்பச்சுலபமாயிருந்ததுகணேஷ்!''

கணேஷ் ஆச்சரியத்துடன் 'சிங்கை நிமிர்ந்து பார்த்தான். அவர் கண்களில் கண்ணீர் திரையிட்டிருந்தது.

''அந்தக் கொடுமை யாருக்கும் வேண்டாம் கணேஷ். கட்டின பெண்டாட்டியை இன்னொருவன் அணைப்பில் பார்க்கிற கொடுமை! எனக்கு வெறியில ஒருகணம் பைத்தியம் தான் புடிச்சுருச்சு. உங்களோட ஊக சக்தியை வியக்கிறேன். நீங்க சொன்ன மாதிரிதான் நடந்தது. சின்னச் சின்ன டெடெய்ல்ஸ்லதான் வித்தியாசம்! என்னுடைய நிலைமைல இருந்தா நீங்க என்ன செஞ்சிருப்பீங்க, சொல்லுங்க?''

''கல்யாணம் ஆகல்லீங்க!'' என்றான் கணேஷ்.

''வேண்டாங்க செய்யாதீங்க. அதுவும் என்னைப் போல லேட்டா! இந்த வயசில வேண்டாங்க, ரெண்டாம் கல்யாணம் வேண்டாங்க! அதுவும் அழகான ஏழைப்பெண்! வேண்டாங்க! நரகம் அது! டார்லிங், டார்லிங்குனு அவளுக்காக உருகி லட்சக்கணக்கில செலவழிச்சு... டார்லிங், டார்லிங்குனு பொய்களை நம்பி... எங்கிட்ட எத்தனை அன்பா, பாசமா இருக்கறப்பல பாசாங்கு செஞ்சா! என்ன ஒரு அவமானம்!'' சிங் பைக்குள்ளிருந்து கைக்குட்டை எடுத்து சிவந்த கண்களின் பிரவாகத்தைத்துடைத்துக் கொண்டார்.

கணேஷ் மவுனமாக எதிரே ஜமுனாசிங்கின் போட்டோவின் நாட்டியச்சிரிப்பைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

''கணேஷ்! நான் நினைச்சேன்! இது ஒரு நியர் பர்ஃபெக்ட் க்ரைம்'னு. யாராலயும் கண்டுபிடிக்க முடியாது. ''போஸ்ட்மார்ட்டம் ஹெட் இன்ஜுரிதான் காட்டும்! லிஸ்ட்டில பேரு. ஆக்ஸிடெண்ட் விக்டிம்! மைகாட்! எப்படி சந்தேகம் வந்தது உங்களுக்கு? யாருக்குமே தெரியாதுன்னு...''

''விதிங்க'' என்றான் வஸந்த்.

''விதியா?''

''ஆமா. அந்த தங்கச்சி வந்து 'தாமோதரை விதிதான் பங்களூருக்கு அழைச்சுதுன்னு நம்ப முடியலை. எதுக்காக பங்களூர் போனான்னு கண்டுபிடிச்சு சொல்லுங்கன்னுது. அதில ஆரம்பிச்சுது வினை...''

''மிஸ்டர் கணேஷ். நீங்க என்ன செய்யப் போறதா உத்தேசம்?'' என்றார் கண்களில் கலவரத்துடன்.

''என்ன பாஸ்?'' என்றான் வஸந்த். கணேஷ் சற்று நேரம் யோசித்தான். அந்தப் போட்டோவைப் பார்த்துக் கொண்டான்.

''மிஸ்டர் சிங்! ஸாரி நான் கண்டுபிடிச்சதை, என் சந்தேகங்களைப் போலீஸுக்குச் சொல்ல வேண்டியது என் கடமை! அதை நான் மீற முடியாது... ஆனா..?''

''ஆனா?''

''அவங்க உங்களைக் கைது பண்ணத் தீர்மானிச்சாங்கன்னா ட்ரையல் நடக்கறப்ப உங்க வழக்கை நாங்க எடுத்துக்கிட்டு வாதாடறோம்'' என்றான் வஸந்த். கணேஷ் வஸந்த்தைச் சற்று நேரம் முறைத்துப் பார்த்து விட்டு மெல்லப் புன்னகைத்தான்.

(முற்றும்)

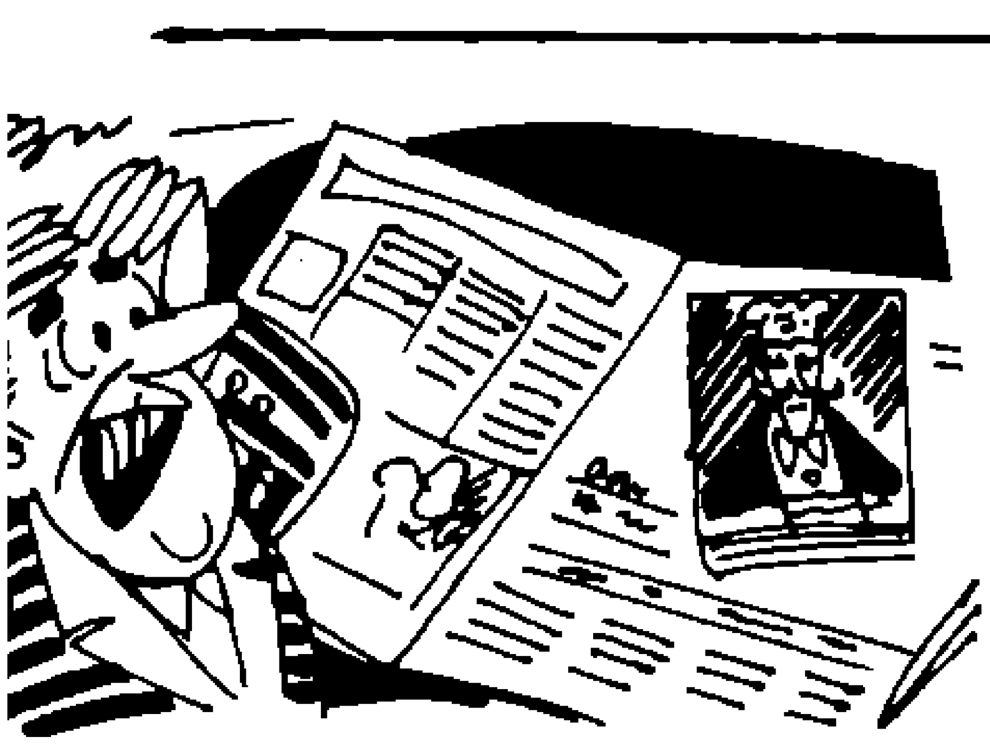

மன்னன் பதினெட்டாம் லூயி எழுதிய புத்தகம் ஒன்றைப் பாரீஸின் பிரபல பத்திரிகை ஒன்றுக்கு விமரிசனத்திற்காக அனுப்பி வைத்தார்கள். விமரிசனத்தை இரண்டே வாக்கியங்களில் முடித்திருந்தது பத்திரிகை.

''இப்புத்தகம் மன்னரால் எழுதப்பட்டிருந்தால் அது விமரிசனத்திற்கு அப்பாற்பட்டது.

''அவரால் எழுதப்படவில்லையென்றால் விமரிசனத்திற்கே லாயக்கற்றது!'' — ஜா. ரவி.